

18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2025
Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ
ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
καθ' ἣν ἐπιτελοῦμεν ἀνάμνησιν
τῶν ἁγίων καὶ σωτηρίων παθῶν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* * * * *

Ο ΟΡΘΡΟΣ

(Τελεῖται τῇ Μ. Πέμπτῃ ἑσπέρας).

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ
πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν
καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἐξῆς ψαλμοὺς (ᾧ ἀναγινωσκομένων ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ᾗτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εύρεθείη ἡ χεὶρ σου παῖσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. **(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· **Κύριε**, ἐλέησον· **Κύριε**, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ

πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (**τρίς**)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (**δὶς**)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἑγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ

κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμονησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγῆδών μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίφησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἁρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες

ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου

προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὥκτειρήσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ

ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν

τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δύς)**

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

**Καὶ τὰ ἐξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',
ἥτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρίς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

*** * ***

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἐξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν **(δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν **(δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]**

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως **(ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης **(μονῆς)** πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Καὶ ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα εἰς ἤχον πλ. δ' τετράκις ἀνὰ τρεῖς μεθ' ἑκάστον τῶν ἐπομένων στίχων· ἄρχεται δὲ ὁ α' χορός.

Ἦχος πλ. δ' Νη

Ἢ
Εκ νυκτος ορθριζει το πνευμα μου προς Σε ο

Θεος οτι φωστα προσαγματα σου επι ι

ι ι τη η η ης γης

Ἢ
Δι και ο συνηνμαθετε οι ενοικουντες

επι ι ι ι τη η η ης γης

Α
α α α α α λλη η η η η η

η η η η η η η η η η η λδ ς

[illegible]

Σύντομον.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Στίχος α'. ἤχ.
Εκ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς

Σε ο Θε ος δι ο τι φως τα προ σταγ μα τα Σε

ε πι τη ης γης

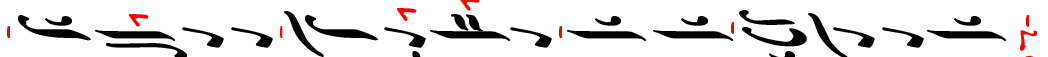
A
α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος β'. ἤχ.
Δι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι

κθ ντες ε πι τη ης γης

A
α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος γ'. ἤχ.
Ζη λος λη ψε ται λα ον α παι δευ

τον και νυν πυρ τς υ πε να ντι ς ςς ε δε ε

ται

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος δ'. Προσθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσθες

αυ τοις κα κα τοις εν δο ο ο ξοις τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Καὶ τὸ παρὸν τροπάριον. (τρίς)

Ἦχος Γα ρ

O^M τε ε ε ε οι οι οι οι οι ε εν

δο ο ξοι Μα α α α α θη η η η μα

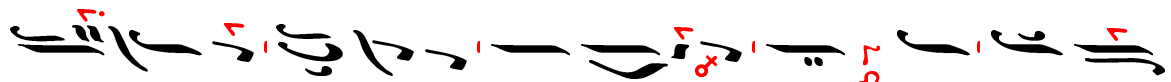
α θη η ται αι αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω

ω ω νι ι πτη η η η η η η η η

ρι ι ι ι ι τϝ δει ει ει ει ει ει ει ει πνϝ

ϝ ϝ ε ε ε ε φω ω ω τι ι ι ζο ε φω

τι ι ζο ον το το τε ε Ι ι ου ου
 ου ου ου δα α α α α ας ο ο ο δυ υ
 υ υ σε ε ε ο δυ σε ε βης φι λα α
 α αρ γυ υ υ ρι ι ι ι α α α α α νο
 ση η η η η η η σα α ας ε ε σκο ο ο
 τι ι ι ζε Ε σκο τι ι ζε ε το και α νο
 μοι οι ος κρι ι ται αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι ι και
 ο ον κρι τη η η η ην πα α ρα α δι ι δω
 πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη η
 μα α α α α τω ω ω ω ω ω ων ε ε
 ε ε ε ρα α ε ε ρα α στα τον
 δι ι ι ι α α τα α α αυ τα α αγ
 χο ο ο ο ο νη η η η χρη η η σα α α
 με ε ε ε ε νον φευ γε ε ε α α
 κο ο ο ο ο ρε ε ε ε ε ε ε στο ο

 ο ο ον ψυ υ υ υ υ υ χην την Δι ι

 ι ι δα α σκα α α α λω ω τοι α α α

 α αυ τα α το ολ μη η σα α τολ μη η σα α

 σα α α α αν ο πε ε ρι παν τα α α ας α

 α α α α α γα α θο ο ο ος Κυ ρι ι ε ε

 δο ο ξα α α α σοι οι οι οι

Τὸ τέλος οὕτω.

Δ

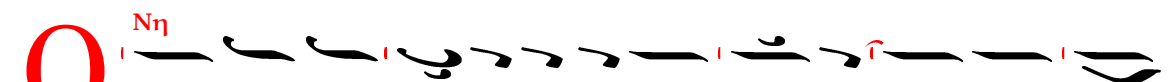

 Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α α α α α α

 σοι οι οι οι οι οι οι

Τὸ σύντομον.

Ἦχος πλζ Γα ρ

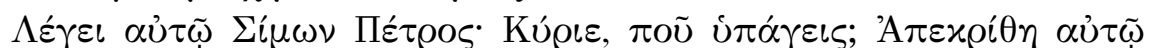

 τε οι εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι πτη

 ρι τδ δει πνδ ε φω ω τι ζο ον το το τε Ι ου δας

 ο δυ σε βης φι λαρ γυ ρι α νο ση σας ε σκο ο τι

 ξε ε το και α νο ο μοις κρι ταις σε τον δι και

 ον κρι την πα ρα α δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε

ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; Τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις! Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀπαρνῆσθαι με τρίς.

Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου πολλαὶ μοναὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν. Πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ᾗτε. Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἅπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἐωράκατε αὐτόν.

Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; Ὁ ἐώρακώς ἐμὲ ἐώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἅπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοί μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κάκεινος ποιήσῃ, καὶ μεῖζονα τούτων ποιήσῃ, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι, καὶ ὅτι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε, καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί κάγω ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδὲ δειλιάτω. Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μου ἔστι· καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. Οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργὸς ἔστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἂν ἐαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μένατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρός μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὑμεῖς

φίλοι μου ἔστε, ἐὰν ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρετε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι «ἐμίσησάν με δωρεάν». Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῇτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἑρωτᾷ με ποῦ ὑπάγεις! Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. Ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.

Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἅψ' ἐαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμὰ ἐστὶ· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστὶ τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; Ἔλεγον οὖν· τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει τὸ μικρόν; οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τίκῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἅψ' ὑμῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. Ἔως ἄρτι οὐκ ἡτήσατε οὐδέν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ. Ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε· ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστὶ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνῃν ἔχητε. Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήθυσθαι ἡ ὥρα· Δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανερώσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ᾗσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶ καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί. Ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι. Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ γὰρ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ὧσι, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσι, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν, ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσι τετελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κακεῖνοι ὧσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾗ, καὶ ἐν αὐτοῖς.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ β' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

ΤΑ ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Καὶ ἄρχεται ὁ χορὸς τῶν ἀντιφώνων.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος πλ' Νη.

Α ^{Νη} ρ ^{Δι} χο ^{Νη} ον ^{Δι} τες ^{Νη} λα ^{Δι} α ^{Νη} ων ^{Δι} συ ^{Νη} υ ^{Δι} νη ^{Δι} χθη ^{Νη} η ^{Δι} σαν ^{Δι} κα
τα του Κυ ^{Δι} υ ^{Δι} ρι ^{Δι} ι ^{Δι} ι ^{Δι} ου ^{Δι} ου ^{Δι} και ^{Δι} κα ^{Δι} α ^{Δι} τα ^{Δι} του
Χρι ^{Δι} στου ^{Δι} ου ^{Δι} ου ^{Δι} α ^{Δι} α ^{Δι} α ^{Δι} αυ ^{Δι} του

Λ ^{Δι} ο ^{Δι} ο ^{Δι} γον ^{Δι} πα ^{Δι} α ^{Δι} ρα ^{Δι} νο ^{Δι} ο ^{Δι} μον ^{Δι} κα ^{Δι} τε ^{Δι} ε ^{Δι} θεν ^{Δι} το ^{Δι} ο ^{Δι} κατ
ε ^{Δι} ε ^{Δι} μου ^{Δι} Κυ ^{Δι} υ ^{Δι} ρι ^{Δι} ι ^{Δι} ε ^{Δι} Κυ ^{Δι} υ ^{Δι} υ ^{Δι} ρι ^{Δι} ι ^{Δι} ι
ι ^{Δι} ε ^{Δι} μη ^{Δι} η ^{Δι} εγ ^{Δι} κα ^{Δι} τα ^{Δι} λι ^{Δι} ι ^{Δι} ι ^{Δι} ι ^{Δι} πη ^{Δι} η ^{Δι} η ^{Δι} ης ^{Δι} με

Τ ^{Νη} ας ^{Δι} αι ^{Δι} σθη ^{Δι} σεις ^{Δι} η ^{Δι} η ^{Δι} μων ^{Δι} κα ^{Δι} θα ^{Δι} ρα ^{Δι} α ^{Δι} ας ^{Δι} τω
Χρι ^{Δι} ι ^{Δι} στω ^{Δι} ω ^{Δι} πα ^{Δι} α ^{Δι} ρα ^{Δι} στη ^{Δι} η ^{Δι} η ^{Δι} σω ^{Δι} ω ^{Δι} ω
μεν ^{Δι} και ^{Δι} ως ^{Δι} φι ^{Δι} ι ^{Δι} λοι ^{Δι} α ^{Δι} αυ ^{Δι} του ^{Δι} τας ^{Δι} ψυ ^{Δι} χας ^{Δι} η ^{Δι} μων
θυ ^{Δι} σω ^{Δι} μεν ^{Δι} δι ^{Δι} ι ^{Δι} ι ^{Δι} ι ^{Δι} α ^{Δι} α ^{Δι} α ^{Δι} αυ ^{Δι} τον ^{Δι} και ^{Δι} μη ^{Δι} η

ταις με ρι ιμναι αι αις του βι ι ι ου ου συμ πνι
 γω ω ω με εν ως ο Ι ι ι ου ου ου ου δας
 αλλ εν τοις τα μει οis η η μων κρα α α
 ξω ω ω ω μεν Πα α α τε ερ η η η
 μων ο εν τοις ου ρα α νοι οis α πο του
 πο νη ρου ου ρυ υ υ υ υ σαι αι η η η
 μας

Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος Νη. χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι
 Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Π αρ θε νος ε ε τε κες α πει ρο γα με και Παρ
 θε νος ε μει νας μη τηρ α νυμφευτε Θε ο το
 κε Μα ρι ι α Χρι στο ο ον τον Θε ον ημων ι κε τευ
 ε σω θη η ναι η μας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος Πά. ϗ

Ε^{Πα} δραπε λε γω ω ων ο ο ο Ι ι ου ου
δας^Δ τοις πα α ρα α νο ο μοις γρα αμ μα τε ε ε ευ
σι^Δ τι μοι οι θε λε ε ε τε ε δου ου ου ναι^Δ
^{Δι} κα γω ω ω ω υ υ υ υ μιν πα ρα δω ω σω
α α α αυ τον εν με σω δε ε τω ω ων συ υ
υμφω νου ου ουντων αυ το ος ει ει στη κει ει εις
α α α ο ρα α α τως ο ο συμ φω ω νου^{Δι}
ου με ε ε ε νος^Δ καρ δι ο γνω ω ωστα φει εισαι^{Πα}
των ψυ χω ω ων η η η η μων^Δ

Ε^{Δι} ν ε λε ε ε ε ε ει τον θε ον^Δ
θε ε ρα πε ε ε ευ σω ω ω ω μεν^{Πα} ω σπερ Μα^Δ
ρι ι ι α α ε πι ι του δει ει ει πνου και^Δ
μη η κτη η σω ω με ε ε θα φι λα ρ γυ ρι
ι αν ω ως ο ο ο Ι ι ου ου ου δα ας ι ι
να α πα αν το ο τε^Δ με τα Χρι στου ου του Θε

ου ου ε σω ω ω με ε ε ε θα

^{Κε}
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι

^{Κε}
Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον. ^χ

^{Κε}
Ο ν ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ τως δι

α παν το ος ως φι λανθρωπον μη δι α λι πης δυ

σω που ου ου σα ι να κιν δυ νων σω ση τους εις

σε κα τα φε ευ γον τα ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος ^θ Δι. ^χ

Δ ι α Λα ζα ρου την ε γερ σι ιν Κυ υ

ρι ι ι ε το Ω σαν να σοι οι ε κρα α α αυ

γα α α α ζον παι δες των Ε βραι αι αι αι ων φι

ι λα α αν θρω ω ω ω πε ο δε πα ρα α

νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου ου λη η

θη συ νι ε ε ε ε ναι

Ε ν τω δει πνω σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα

θη ταις σου ου προ ε ε ε ε λε ε ε ε γες

εις εξ υ μω ω ωων πα ρα α δω ω ω σειει ει ει

με ο δε πα ρα α νο μο ο ος Ι ου ου

δας ουκ η βου ου λη η θη συ νι ε ε ε ε

ναι

Ι ω αν νη ε ρω τη σαν τι ι Κυ υ ρι

ι ι ε ο πα ρα δι δου ους σε τι ι ι ις

ε ε ε ε στι του ου τον δι α του α α αρ του

υ υ πε ε ε δειει ει ει ξας ο δε πα ρα α

νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου λη η

θη συ υ νι ε ε ε ε ναι

Ε ις τρι α κοντα αρ γυ ρι α α Κυ υ ρι

ι ι ε και εις φι λη μα δο ο ο ο

λι ι ι ι ον ε ε ζη ητουν Ι ου δαι αι οι οι

α πο ο κτει ει ει ναι αι αι αι σε ο δε πα

ρα α νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου ου

λη η θη συ νι ε ε ε ε ναι

Ε ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις

μα θη ταις σου ου προ ε ε ε ε τρε ε ε ε πες

ου τω ποι ει ει τε ε ω σπε ερ ι ι ι δε ε ε

ε τε ο δε πα ρα νο ο ο μο ο ος Ι

ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη συ νι

ε ε ε ε ναι

Γ ρη γο ρει τε και προ σευ χε ε σθε ι ι να μη

πει ει ει ρα σθη η τε τοις μα θη ταις σου ο Θε

ο ο ο ος η μω ων ε ε ε λε ε ε ε γες

ο δε πα ρα νο ο ο μο ο ος Ι ου ου δας

ουκ η βουου λη η θη συ νι ε ε ε ε ναι Δ

Θεοτοκίον. χ

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναςτωναι

ω νων α μην Δ

Δ ι α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου ου λους σου

Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε ε κα

τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει ει χος και προ στα σι

αν Δ

Κάθισμα. Ἦχος Γα. χ

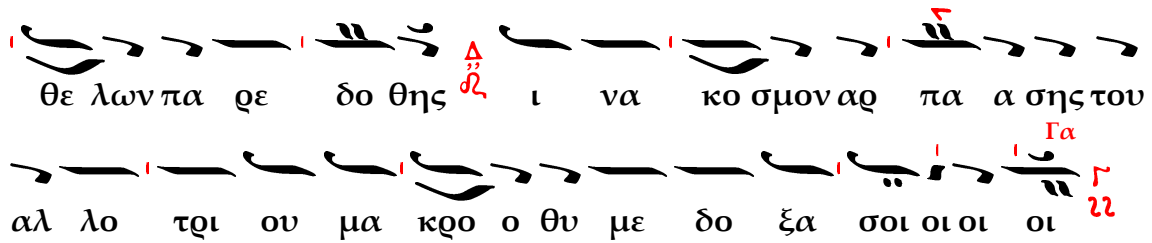
Ε ν τω δει ει πνω τους μα θη τα ας δι α τρε

φων και την σκη η ψιν της προ δο σι ι ας γι νω ω

Γα Νη Γα σκων εν αυ τω τον Ι ου ου δαν δι η λεγ ξας

α δι ορ θω τον μεν του τον ε πι στα με νος γνω

Νη Γα Νη ρι ι σαι δε πα α σι βου λο με νος ο τι

* * *

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Β΄

(Ἰω. ιη' 1-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὀπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι. Εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ' αὐτῶν. Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί. Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι. Εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.

Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἴλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πῖω αὐτό;

Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτόν, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

Ἦκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. Ὁ δὲ μαθητής ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητής ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσῆγαγε τὸν Πέτρον. Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί. Εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψυχὸς ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος.

Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἰς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκώς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπόν· Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; Ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. Εἶπον οὖν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πᾶσχα.

Ὁ **α' χορός**· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Καὶ ἄρχεται ὁ β' χορὸς τῆς β' τριάδος τῶν ἀντιφώνων.

Ἀντίφωνον Δ'. Ἦχος **Πα.** **χ**

Σ ^{Πα} **η** με ε ρον ο Ι ου δας κα τα λιμ πα α

νει το ον δι ^{Κε}δα α α σκα α α λον ^{Πα}και πα ρα
 λαμ βα α νει το ον δι ι α α α α α βο ο ο ο
 λον ^Πτυ φλουται τω πα θει της φι λα αρ γυ ρι ι
 ι ι ι ας ^{Κε}εκ πι πτει ει του φω ω το ο ος
 ο ο ε σκο ο τι σμεε ε ε νος ^Ππως γαρ η δυ υ
 να το βλε ε ε ε ε πειν ^{Κε}ο τον φω στη ρα πω ω
 λη η σας τρι α α α κο ον τα Α αρ γυ
 ρι ι ι ι ων ^Παλλ η η μιν α α νε τει ει λεν ο
 πα θων υ πε ερ του κο ο ο ο ο σμου ^{Κε}προς
 ο ον βο η η η η σω ω ω ω μεν ^{Πα}ο πα
 θων και αι συμπα α θων αν θρω ω ποις ^Αδο ο ξα σοι

Ἦχος Πάφ

^{Πα}**Σ** η με ε ρον ο Ι ι ου δας πα ρα ποι ει ται
 θε ε ο σε ε ε βειει ει ει αν ^{Κε}και αλ λο τρι
 ου ου ται του ου χα α ρι ι ι ι ι σμα α α
 τος ^{Κε}υ παρ χων ^Μμα θη η τη η ης γι ι

Κε νε ται προ δο ο ο ο της Πα εν η θει ει φι λι ι

κω ω ω δο ο λον υ υ πο κρου υ υ πτει και

προ τι ι μα α ται α α φρο ο ο νωσ της του Δε

σπο ο του α γα α α α α πης

{ δου λευ ει νφι λα αρ γυ υ ρι ι αν

ἢ ἄλλως: τρι α κοντα αρ γυ ρι ι α

ο δη γο ος γε ε νο με ε νος συ νε ε δρι ι ου

πα α ρα νο ο ο ο μου η μεις δε ε χοντες σω

τη ρι α αν τον Χρι ι στον αυ τον δο ξα α σω μεν

Ἦχος Πα.

Τ ην φι λα δελ φι αν κτη σω με ε θα ως εν Χρι

στω ω ω α α δε ελ φοι και μη το α

συμ πα α θε ε ες προς του ους πλη σι ι

ο ον η η η μων ι να μη ως ο δου ου ουλος

κα τα α κρι θω ω ω ω ω μεν ο α νε ε

ε ε λε ε η η η μων δι α α α α τα

α δη νᾱ α α ρι ι ι α α ^{Πα} Δ και ως ο Ι ου δας
με τα με ε λη η θε εν τες ²² μη δεν ω
ω φε λη η η η σω ω ω ω μεν ⁹

Θεοτοκίον. ⁷χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ₂₂

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην ^Δ₂₂

^{Πα} Δ ε δο ξα σμε να πε ρι σου ου ε λα λη θη παν

τα χου ^Δ₂₂ ο τι ε κυ η σας σαρκι τον των ο λων

ποι η την ⁹ θε ο το κε Μα ρι α ⁹ πα νυ μνη τε

και α πει ρο ο γα α με ⁹

Ἀντίφωνον Ε΄. Ἦχος ^Π₂₂ Πα. ⁷χ

Ο ^{Πα} μα θη της του ου ου δι ι ι δα α σκα

α α λου ^Δ₂₂ συ νε φω ω νει τη ην τι ι ι μην ⁹

και τρι α ακον τα α Α α αργυ υ ρι ι ι

οις πε πρα κε ε ε τον Κυ υ ρι ι ι ι ον

φι λη μα α α τι ι ι δο λι ι ι ω πα

ρα δους α αυ τον τοις α νο ο ο ο μοις εις

θα α α να α α α τον

Σ η με ε ρον ε λε γεν ο κτι στης ου

ου ρα νου ου ου ου και αι αι αι γης τοις ε αυ του

ου μα θη η η η ταις η γ γι ι ι κε ε εν η η

ω ω ω ρα και ε φθασεν Ι ου ου δα ας ο ο

πα ρα α δι δου ου ους με μη τις με ε α αρ

νη η ση η η ται αι βλε πω ω ω ν με Ε εν τω

ω Στα α α αυ ρω εν με σω δυ υ ο λη η η η

στων πα σχω ω γαρ ως αν θρω πος και σω ζω ω

ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος τους εις ε

με ε πι στε ε ευ ο ο ο ο ν τας

Θεοτοκίον. $\overline{\chi}$

Δ ^{Κε} ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι χ

K ^{Κε} αι νυν και α ει και εις τς αι ω ναςτων αι

ω νων α μην

H ^{Κε} αρ ρη τως επ ε σχατων συ υλ λα βου σα

και τε κου ου ου σα τον κτιστην τον ι δι ον Παρ

θε νε σω ζετους σε ε με γα λυ υ νον τα ας

Ἀντίφωνον ΣΤ'. Ἦχος $\overline{\alpha\psi}$ Γα. $\overline{\chi}$

ὅχι αὐτὰ ἀλλὰ τὰ ἐπόμενα σύντομα

Σ ^{Νη} η με ρον γρη η η η γο ο ρει ει ο ο Ι

^Μ ου ου ου δας ^{Γα} πα ρα δου ου ου ναι αι τον Κυ

ρι ο ον ^Μ το ον προ των αι ω ω ω νων ^{Νη} Σω ω

τη η ρα α του κο ο ο σμου ^Μ τον εκ πεν τε

α α αρ των χο ορ τα α σα αν τα πλη η η θη ^Μ

^{Νη} ση με ρον ο ο α νο ο μος ^{Γα} αρ νει ται το ον Δι

δα σκα λον ^M ²² μα θη της γε ε νο με ε νος Δε σπο ο ο
τη ην πα ρε δω κεν ^{Πα} ²² αρ γυ ρι ω πε πρα α κε ^π
τον μαν να χορ τα α σαν τα το ον α α αν θρω ω ω
πον ²²

Σ ^{Nη} ²² η με ρον τω Σταυ ρω προ ο ση λω ω σαν ^Δ
ου δαι αι αι αι οι οι τον Κυ ρι ο ον ^{Nη} ²² το ον δι
α τε μο ο ον τα τη ην θα α λα ασ σαν ρα α ^M
α βδω ^{Nη} ²² και αι δι α α γα γο ο ον τα Α αυ του
ους ε εν ε ρη η η μω ^M ²² ση με ρον τη λο ο ογ χη
την πλευ ραν αυ του ου ε κεν τη σαν ^{Γα} ²² του πλη γας μα
α στι ξα αν τος υ περ αυ τω ων την ^{Πα} ²² Αι γυ υ πτον ^π
και χο λην ε ε πο τι ι σαν τον μα αν να τρο φη ην ^{Nη}
αυ τοις ομ βρη η η η η η σα α α αν τα ^{Γα} ²²

Κ ^{Nη} ²² υ ρι ε Ε πι το πα α θος το ε ε κου σι ι
ο ον πα ρα α γε νο με νο ος ^{Γα} ²² ε βο ο ο

ο α ας τοις μα α θη ται αι αις σου καν μι αν
ω ω ραν ουκ ι ι σχυ σα α τε α γρυ πνη η
η σαι μετ ε ε μου πως ε πηγ γει λα α σθε
α α α πο θνη η σκειν δι ε με καν τον Ι ου
ου ου δαν θε ε α σα α σθε πω ως ου κα θε ε ευ
δει αλ λα σπου δα α α ζει προ δου ουναι αι με ε
τοις πα α ρα νο ο ο μοις ε γει ρε σθε προ ο σευ
ξα α σθε μη τις με ε αρ νη ση η ται βλε ε πων με
ε Εν τω Στα αυ ρω μα κρο ο ο θυ με ε δο ο ο
ξα α α σοι οι

Ἔτερα σύντομα νεώτερα ὡς ψάλλονται συνήθως.

Σ η με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας πα ρα
δου ου ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι ω ω νων Σω
τη η ρα τς κο ο σμς τον εκ πε ντε α αρ των
χορ τα α σαντα πλη η θη ση με ρον ο α νομος
αρ νει ται τον Δι δα σκα λον μα θη της γε νο με

Πα Νη
νος Δε σποτην πα ρε δω κεν 9 αρ γυ ρι ω πε πρα α

Γα
κε 22 τον μαν να χορ τα σαντα τον α αν θρωω πον 22

Σ Νη
η η με ρον τω σταυ ρω προ ση λωσαν 22 Ι ου

Γα Νη
δαι αι οι τον Κυ ρι ον 22 τον δι α τε μο ντα την

θα λασ σαν ραβ δω 22 και δι α γα γο ον τα Αυ τς

Μ Νη
ς εν ε ρη η μω 22 ση με ρον τη λο ογ χη 22 την πλευ

Γα Νη
ραν Αυ τς ε κεν τησαν 22 τς πλη γαις μα στι ξαντος

Πα Νη
υ περ αυ των την Αιγυπτον 9 και χο λην ε πο τι

Γα
σαντον μα αν να τρο φην αυ τοις ομ βρη η σα α ντα 22

Κ Νη
υ ρι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ον πα

Μ
ρα γε νο μενος 22 ε βο ο ας τοις μα θη ται αις

Νη
σου 22 καν μι αν ω ραν 8κ ι σχυ σα τε 22 α γρυ πνη σαι

Γα
μετ ε μου 22 πως ε πη γγει λα τε α πο θνησ κειν δι ε

Νη Πα
με 22 καν τον Ι ου δαν θε α σα σθε 22 πως ου κα θε

Νη
ευ δει 9 αλ λα σπς δα ζει προ δου ναι με τοις πα ρα

Μ Νη
νο ο μοις 22 ε γει ρε σθε προ σευ ξασθε μη τις με αρ

νη σηται βλεπων με εν τω σταυρω μα κρο ο
θυ με δο ο ξα α σοι

Θεοτοκίον. $\overline{\chi}$

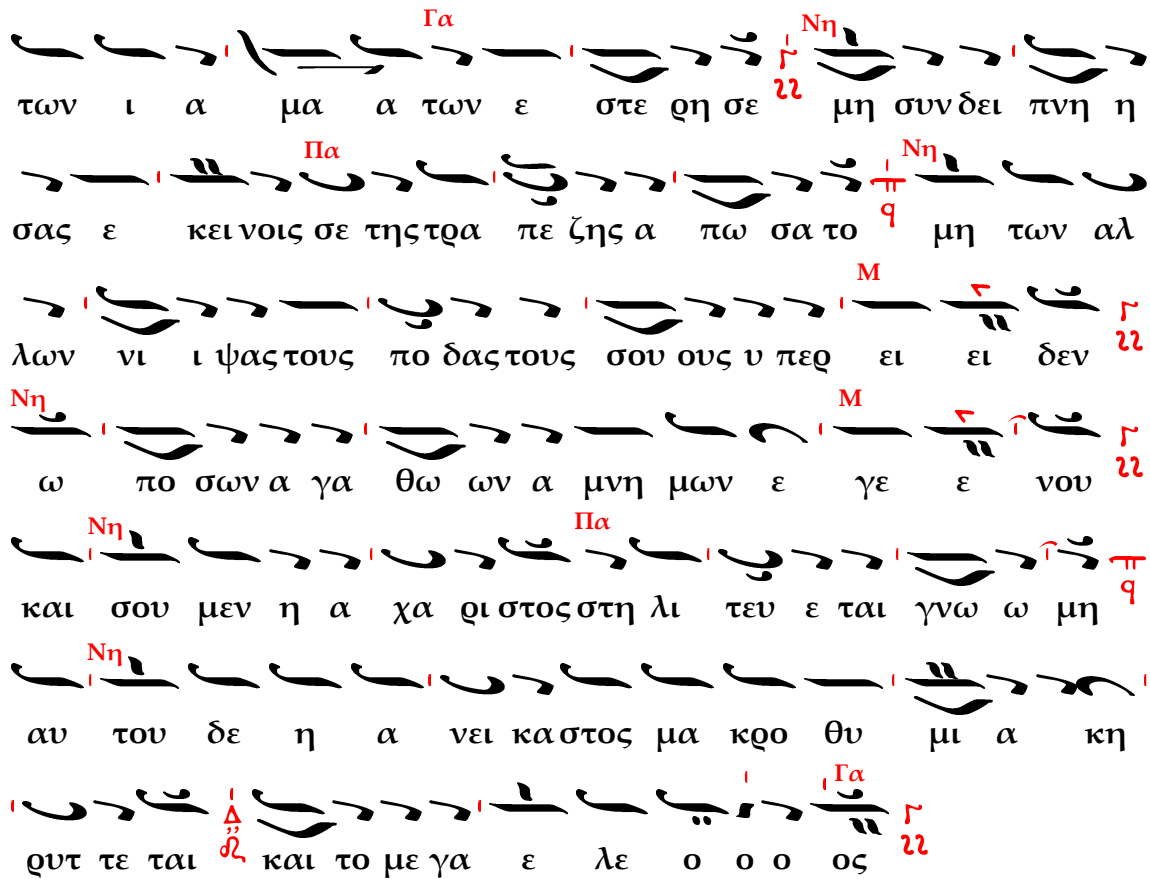
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην

Χ αι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη τον εν
ου ρα νοις χω ρη σα σα εν μη τρα σου χαι ρε Παρ
θε ε νε των προ φη των το κη ρυ γμα δι η ης η
μιν ε λαμ ψεν ο Εμ μα νου ηλ χαι ρε μη η τηρ
Χρι στου του Θε ου

Κάθισμα. Ἦχος $\overline{\alpha\psi}$ Γα. $\overline{\chi}$

Π οι ος σε τρο ο πος Ι ου ου δα προ δο την
του Σω τη η ρος ειρ γα σα το μη του χο ρου ου σε
των α πο στολων ε χω ρι σε μη του χα ρι σματος

* * *

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Γ'

(Ματθ. κζ' 57-75).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος.

Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν, καὶ οὐχ εὔρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον. Ὑστερον δὲ προσελθόντες δύο

ψευδομάρτυρες εἶπον· Οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνῃ; Τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἐνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν Χριστέ, τίς ἐστὶν ὁ παίσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἐμπροσθεν αὐτῶν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. Ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτόν ἄλλη καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. Τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὁμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς.

Ὁ β' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Καὶ ἄρχεται ὁ α' χορὸς τῆς γ' τριάδος τῶν ἀντιφώνων.

Ἀντίφωνον Ζ'. Ἦχος πδ' Νη. χ

Τ^{Νη} οἰς συλ λα βου σι σε ε πα α ρα νο ο ο μοις Δι
α νε χο ο με νο ος ου ου τως ε βο ας Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε Δι ει ει και ε πα α τα ξα α

^{Nη}
 τε τον ποι οι με ε ε να και δι ε σκορ πι σα α
 τε τα δω δε κα προ βα α τα α τους μα θη η η
 τα α α ας μου η δυ να μην πλει ει ει ους
 η δω δε ε κα λε ε ε γε ε ω ω ω νας
 πα ρα α στη η η σαι α α αγ γε ε ε ε λων
 αλ λα α μα α κρο θυ υ μω ι ι να πλη ρω ω
 θη α ε δη λω σα υ υ μιν δι ι ι α α των
 προ φη η η τω ω ω ω ν μου α δη η λα α και αι
 κρυφι α Κυ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

^{Πα} ^{Nη}
 ρι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε ε τρος
 ευ θε ε ως το ρη η θε εν αυ τω συ υ υ
 νη η η η κεν αλ λα προ ση η η η γα γε
 ε ε σοι δα α κρυ α με ε ε ε τα α νοι
 οι οι ας ο Θε ο ος ι ι λα σθη η τι ι ι μοι
 και σω ω ω ω σο ο ο ον με

Θεοτοκίον.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

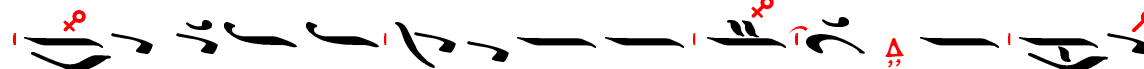
 μα τι

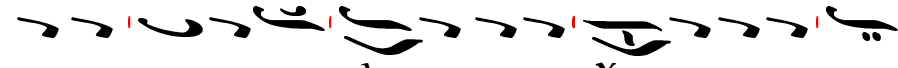
Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων

 αι ω νων α μην

Ω ^{νη} ς πυ υ λην σω τη ρι ον και πα ρα δει σον τε ρ

 πνον και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε λην υ

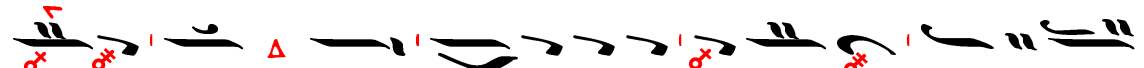
 πα ρ χου σαν την α γι αν Πα ρ θε νον υ μνη η

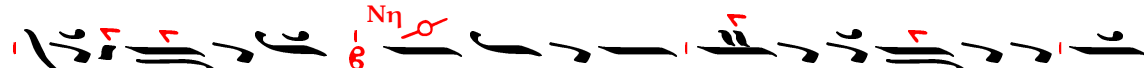
 σω μεν α παντες λε γοντες το Χαι αι ρε αυ τη

Ἀντίφωνον Η'. Ἦχος Δι.

Ε ^{Δι} ι πα τε πα ρα α α α α νο ο ο ο μοι

 τι η κου σα α α τε πα ρα του Σω τη η η ρος

 η η μων ου νο ο ο ο μον ε ε ξε ε ε

 θε ε ε ε το ^{νη} και των προ φη τω ων τα α α δι δα

 αγ μα α α τα ^{Δι} πως ου ουν ε λο ο γι σα α

 σθε Πι λα τω πα α α α ρα α α δου ου ου

ναι τον εκ Θε ου ου Θε ε ε ον Λο ο γον και
Λυ τρω την τω ων ψυ χω ω ων η η η η
μων

Σ ταυ ρω θη η τω ε ε ε ε κρα α α α ζον
οι των σων χα ρι ι σμα α των α ει ε ε εν
τρυ υ φω ω ων τες και κα κου ουρ γο ον α α
αντ ε ε ευ ερ γε ε του η του ου ου ου ουν
το ο λα α α βειν οι των δι και αι ω ων φο
ο νε ε ευ ται ε σι ω ω πα ας δε Χρι ι
στε φε ρων αυ τω ω ω ων την προ ο πε ε ε
τειει ει ει αν πα θειν θε ε ε λων και σω ω
ω σαι αι η μα α α α ας ως φι λα α
αν θρωω ω ω προς

Θεοτοκίον. χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Κ^{Δι} αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστωναί

ω νων α μην^Δ

Ο^{Δι} τι ουκ ε εχομεν παρ ρη σι αν δι α τα

πολ λα η μω ων α μαρ τη μα τα συ τον εκ σου γε εν νη

θεν τα δυ σω πη σον θε ο το ο κε Παρ θε νε πολ

λα γαρ ι σχυ ει δε η σις μη τρος προς ευ με νει αν

Δε σπο του μη πα ρι ι δης α μαρ τω λων ι κε σι ι ας

η παν σε μνος ο τι ε λε η η μων ε στι και

σω ζειν δυ να με νος ο και πα θειν υ περ η μων κα τα

δε ξα μενος

Ἀντίφωνον Θ'. Ἦχος ὑΐ Γα.

Ὅχι αὐτὰ ἀλλὰ τὰ ἐπόμενα σύντομα

Ε^{Γα} στη σαν τα τρι α κο ον τα αρ γυ υ υ

ρι α την τι μη η η ην του ου ου τε τι

ι μη με ε ε ε νου ου ον ε τι μη η η

σαν το ο α πο υι υι ω ω ων Ι ι σρα α η ηλ

Γα ♀ γρη γο ρει τε και προ σευ χε ε σθε ι να α μη ει
 σε ελ θη τε ει εις πει ει ρα α α σμο ον το
 Νη με εν πνευ μα α προ θυ υ μο ον η η δε ε σα αρξ α σθε
 Γα νη ης δι α του το γρη η η γο ρει τε
E δω καν ει εις το βρω μα μου ου χο ο ο
 λη ην και εις την δι ψαν μου ε ε ε ε πο ο
 ο τι ι σα α με ο ο ο ο ξο ος συ υ δε ε
 Κυ ρι ε α α να στη σο ο ο ον με και αι αν
 τα πο δω ω ω σω α αυ τοις

Ἔτερα σύντομα νεώτερα ὡς ψάλλονται συνήθως.

E ε στη σαν τα τρι α κοντα α γυ ρι α
 την τι μην τε τι μη με ε ν ον ε τι μη
 σα ντο α πο υι ω ων Ισ ρα ηλ γρη γο ρει τε και
 προ σευ χε σθε ι να μη ει σελ θη τε εις πει ρα
 σμον το μεν πνευ μα προ θυ μον η δε σα αρξ α σθε

νης ^{Γα} δι α του το γρη η γο ρει τε ^Γ

Ε ^{Γα} ε δω καν εις το βρω μα μϞ χο λην ^Δ και εις

^{Πα} την δι ψανμϞ ε πο τι σαν με ο ^{Γα} ο ξος ^Γ συ δε Κυ ρι ε

^Γ α να στη σον με ^Γ και α ντα πο δω ω σω αυ τοις ^Γ

Θεοτοκίον. ^Χ

Δ ^{Γα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Γ

Κ ^{Γα} αι νυν και α ει ^{Πα} και εις τϞς αι ^Γ ω ναςτων

αι αι ω νων α μην ^Γ

Ο ^{Γα} ι εξ ε θνων υ μνου ου μεν σε Θε ο το κε

^{Πα} α γνη ^Γ ο τι Χριστον τον Θε ο ον ημων ε τε ε κες ^Γ

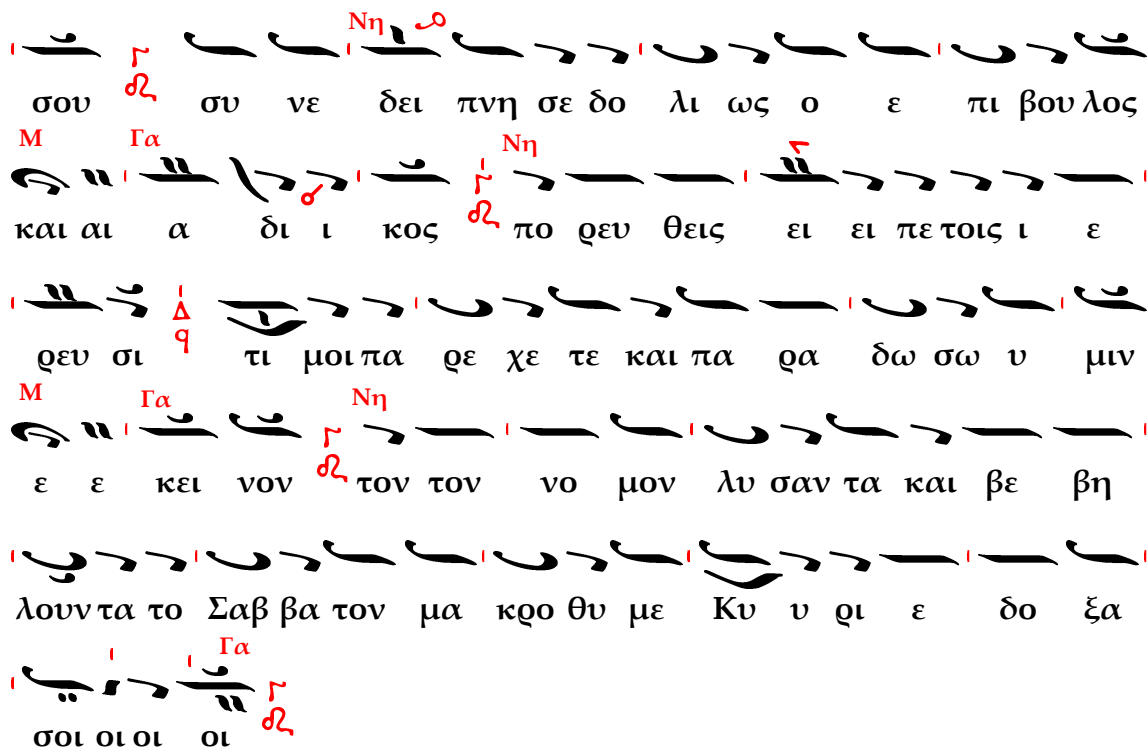
^{Γα} τον εκ της κα τα ραςτους αν θρω πους ^Γ δι α σου ε

λευ θε ρω ω σα αν τας ^Γ

Κάθισμα. ^Π Ήχος ^{Γα}.

Ω ^{Γα} πως Ι ου δας ο πο τε ε σου ου μα θη η

^{Νη} της ^Π την προ δο σι αν ε με λε τα α κα τα α

* * *

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (Υ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Δ΄

(Ἰω. ιη΄ 28 - ιθ΄ 16).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν.

Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλᾶτος καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἄφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ· Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Τί ἐστιν ἀλήθεια;

Καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ· ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἓνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. Ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσε. Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν Θεοῦ Υἱὸν ἐποίησεν.

Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαί σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μερίζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλᾶτος ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος. Πᾶς ὁ βασιλέα ἐαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὥσει ἔκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Ὁ ἀ' χορὸς· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Καὶ ἄρχεται ὁ β' χορὸς τῆς δ' τριάδος τῶν ἀντιφώνων.

Ἀντίφωνον Ι'. Ἦχος Πά.

Ο
Πα

Δι

Πα

Δι

Πα

Κε

Πα

Νη

Πα

Δι

α να βαλ λο με νος φως ω ως ι
μα α α α τι ι ι ι ον γυ μνοςεις κρι ι σιν
ι ι στα α α το και εν σι α γο ο ο νι ρα
πι σμα ε δε ξα α το υ πο χει ρω ων ων ε
ε πλα α α σεν ο δε πα ρα α α νο ο
μο ος λα α α ος τω Σταυ ρω προ ση η λω ω
σε το ον Κυ υ ρι ο ον της δο ο ο ο ξης το
ο τε το κα α τα α πε ε τα α α σμα του
να ου ου ε ε ε σχι ι ι σθη η ο η λι ι
ος ε σκο ο ο τα α α α σε μη φε ε ρων

θε α σα α σθαι Θε ε ο ον υ υ υ βρι ζο ο
με ε ε ε νον ον τρε ε μει τα α συ υμ
πα α α αν τα αυ τον προ ο σκυ νη η η
σωω ω ω μεν

Ο μα θη της η ηρ νη σα α το ο λη
στη ης ε βο ο ο ο η η η η σε μνησθητι μου
Κυ ρι ε εν τη βα α σι λει ει ει α α α α
σου

Θεοτοκίον. χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ε ι ρη νευ σο οντον κοσμον ο εκ Παρ θε νου κα
τα δε ξα α α με νος Κυ ρι ε σαρκα φο ρεσαι

υ υ περ δουλων ι να συμ φωνως σε δο ξο λο

γω μεν φι λα αν θρω πε ε

Ἀντίφωνον ΙΑ'. Ἦχος Πά.

A^M ν τι ι ι α γα α θων^{Πα} ων ε ποι οι

η σα ας Χρι ι στε τω γε νει ει ει τω ω ων Ε ε

βραι αι αι ων σταυ ρω θη η ναι σε κα α α τε

δι ι κα α α α σαν^{Κε} ο ο ξος και αι χο ο λη

η η ην σε πο ο τι ι σα α α αν τες^{Πα} αλ λα

δος αυ τοις Κυ ρι ε^{Δι} κα τα τα ε ε ερ γα

α Α α αυ των^{Πα} ο τι ου ου συ υ νη καν

την ση ην συ υ γκα τα α α βα α α α σιν

E^{Πα} πι τη προ δο σι ι ι ι α ουκ ηρ

κε σθη σα αν Χρι ι στε τα α γε ε νη τω ων Ε

βραι αι αι ων αλλ ε κινουν τα ας κε φα α

λα ας α α α αυ των^{Πα} μυ κτη ρι σμον και αι

χλε ευ η η ην προ σα α γο ο ο ον τες αλ λα

δος αυτοις Κυ ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα
α Α α αυ των ο τι κε να κα τα σου ου ε ε με
λε ε ε τη η η η σαν

Ο υ τε γη η ω ω ως ε ε σει ει ει σθη ου
τε πε τραι ως ε ερ ρα α γη η η η σαν Ε
βραι αι ους ε ε πει ει ει σαν ου τε του να ου
το ο ο κα τα α πε ε τα α α α σμα ου τε των
νε κρων η η α να α α α στα α α α σις αλ
λα δος αυτοις Κυ ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα
α Α α αυ των ο τι κε να κα τα σου ου ε ε με
λε ε ε τη η η η σαν

Θεοτοχίον. χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην

^{Κε}
Θ ε ον εκ σου σαρκω θεν τα ε γνω μεν Θε ο
το ο κε Παρ θε ε νε μο νη α γνη μο νη ευ λο ο
γη με νη δι ο α παυστως σε α νυμ νων τες με
γα λυ υ νο με εν

Ἀντίφωνον IB'. Ἦχος Ἀδ' Νη.

^{Νη}
Τ α δε ε λε ε γει Κυ ρι ι ο ος τοις Ι
ου ου ου δαι αι αι αι οις λα ο ος μου τι ε
ποι η η σα α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω
ω ω ω χλη η η η σα τους τυ φλους σου ε ε
φω τι ι σα τους λε πρους σου ου ε ε κα θα α
α ρι ι ι ι σα αν δρα α ο ον τα ε πι κλι
ι ι νη ης η νωρ θω ω ω σα α α α μην
λα ο ος μου τι ι ε ε ποι η η σα α α σοι οι
και τι ι μοι αν τα πε ε ε ε δω ω ω ω κας αν

τι ι του μα αν να χο ο λην αν τι ι του ου υ δα
τος ο ο ο ξο ος αν τι του α γα α πα α αν
με Σταυ ρω ω με προ ση λω ω ω ω σα α α α τε
ουκ ε τι στε ε ε γω λοι οι πον κα λε σω μου
τα α ε ε ε θνη η κα κει ει ει να α με ε
δο ξα α α σου ου ου σι συν τω Πα τρι
ι ι και τω Πνε ε ε ευ μα α α α τι κα γω
αυ τοις δω ρη η η η σο ο ο ο μαι ζω η η
ην την αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον

Σ η η η η με ε ε ε ρον του να α ου
το κα τα α πε τα α σμα εις ε λε γχον ρη γνυ υ
ται αι των πα ρα α α νο ο ο ο μων και
τας ι δι ας α α κτι ι ι να ας ο η η λι
ο ος κυ υ υ πτει Δε σπο ο ο την ο ρων σταυ
ρου ου ου ου με ε ε ε νον

Ο ι νο μο θε ται του Ι σρα α ηλ Ι ου
δαι αι αι οι οι και φα ρι ι ι σαι αι αι αι οι
ο χο ρος των α πο ο στο ο λων βο α α α
προ ος υ υ υ μας ι ι ι δε ε να α α
ος ον υ μεις ε ε λυ σα α τε ι δε
ε α α α μνος ον υ μεις ε σταυ ρω ω ω
σα α α α τε τα α φω ω πα α ρε ε δω κα τε ε
αλλ ε ξου σι ι α α α ε ε αυ του α
α α νε ε ε ε στη μη πλαα να α σθε ε Ι ι ου
δαι αι αι αι οι αυ το ο ο ος γαρ ε ε στιν ο
εν θα λασ ση η σω ω σας και αι αι ε εν ε
ρη μω ω ω θρε ε ε ε ψας αυ τος ε ε
στιν η ζω η η η και αι το ο ο φως και
η η ει ει ρη η η νη του ου ου κο ο ο ο
σμου

Θεοτοκίον.

Δ^{Νη} ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ_{δλ} και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ_{δλ}

Κ^{Νη} αι νυν και α ει ^Δ_{δλ} και εις τας αι ¹_χ ω νας των

αι ω νων α μην ^ν_{δλ}

Χ^{Νη} αι αι ρε η πυ υ λη του βα σι λε ως της

δο ξης ^Δ_{δλ} ην ο Υ ψιστος μο νος δι ω δευ σε ^ν_{δλ} και

πα α λιν ε σφρα γι σμε ε νην κα τε λι πεν ^Δ_{δλ} εις

σω τη ρι αντων ψυ χω ων η η μων ^ν_{δλ}

Κάθισμα. Ήχος ^Δ_{πδλ} Γα.

Ο^{Γα} τε πα ρεστησω Κα ι α α φα α ο Θε ε

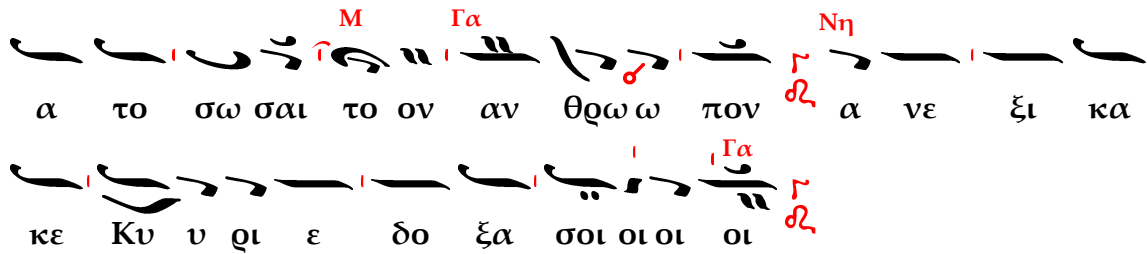
ος ^{Νη} ^ν_{δλ} και πα ρε δο θης τω Πι λα τω ω ο κρι ι

της ^{Νη} ^ν_{δλ} αι ου ρα νι αι δυ να μεις εκ του φο βου ε

σα α λευ θη η σαν ^Μ ^{Γα} ^{Νη} ^ν_{δλ} το τε δε και υ ψω ω θης ε

πι του ξυ λουεν με σω δυ υ ο λη στων ^Δ₉ και ε λο

γι σθης με τα α νο ο μων ο α να μαρ τη τος δι

* * *

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ε'

(Ματθ. κζ' 3-32).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἰδὼν Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις λέγων· Ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα ἁθῶν. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; Σὺ ὄψει. Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγξατο.

Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἱμάτων ἐστι. Συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· «καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος».

Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ᾔθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν.

Συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Ἦδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.

Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδὲν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.

Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω.

Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλᾶτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὀψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγγελώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.

Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτόν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, καὶ πλέξαντες στέφανον ἐκ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτόν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτόν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἡγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Ὁ β' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἄρχεται ὁ α' χορὸς τῆς ε' τριάδος τῶν ἀντιφώνων.

Ἀντίφωνον ΙΓ'. Ἦχος Πά.

Τ^{Πα} ο α α θ ρ ο ι σ μ α α τ ω ω ω ν Ι ι ι ο υ ο υ
δ αι αι αι ω ν τ ω Π ι λ α α τ ω η τ η η σ α α ν τ ο

σταυρω θη η ναι αι αι σε Κυ υ ρι ι ι ι ε
αι τι αν γαρ εν σοι οι μη η η ε ευ ρο ον τες
τον υ πευ θυ υ νον Βα ραβ βαν η η λευ θε ε
ε ε ρω ω ω ω σαν και σε τον δι και ον κα τε
δι κα σαν μι αι φο νι ας εγ κλημα κλη η
η ρω σα α με ε ε ε νοι αλ λα δος αυ τοις
Κυ ρι ε το αν τα πο ο δο ο μα α αυ των ο
τι κε να κα τα σου ου ε ε με λε ε ε τη η η η
σαν

Ο ν παν τα φρι ι σει ει ει και αι τρε ε ε μει
και πα σα γλωσ σα υ υ μνει Χρι στον θε ου δυ να α
μι ι ιν και αι θε ου ου σο φι ι ι ι αν οι
ι ε ρει εις ε ερ ρα α πι ι ι σαν και
ε δω καν α αυ τω ω χο ο ο ο λην και παν τα
πα θειν κα α τε δε ε ε ε ξα α α α το

Πα
σωσαι θελων η η μας εκ των α νο ο ο μι ω
ων η η η η μων τω ι δι ω αι αι μα α
τι ω ω σφι λα α αν θρωω ω ω προς

Θεοτοκίον. χ

Δ $\overset{\text{Κε}}{\text{ο}}$ ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι χ

Κ $\overset{\text{Κε}}{\text{αι}}$ νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων
αι ω νων α μην

Θ $\overset{\text{Κε}}{\text{ε}}$ ο το κε η τε κου σα δι α λο γου υ υ
περ λο γον τον κτι στην τον ι δι ον αυ τον δυ σω ω
πει σωσαι τας ψυ χας η μων

Ἀντίφωνον ΙΔ'. Ἦχος $\pi\delta\lambda$ Νη.

Κ $\overset{\text{Νη}}{\text{υ}}$ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ο τον λη η
στην συ νο δοι πο ο ρον λα α βων τον εν αι μα
τι χει ρας μο λυ υ υ υ να α α αν τα και η

η μας συν αυ τω κα α τα ρι ι ι θμη η η
η σον ως α γα θο ο ος και φι λα α α αν
θρω ω ω ω πος

M ι κραν φω ω νην α φη κε εν ο λη η στης εν
τω Στα αυ ρω με γα λην πι στι ιν ε ε ευ ρε ε
μι ι ι α α ρο πη ε ε ε σω ω ω ω θη
και πρωτος πα ρα α δει ει ει σου πυ υ λας α α
νοι οι οι ξας ει ει ει ση η η ηλ θεν ο
αυ του την με ε τα νοι οι α αν προ ο σδε ξα α
α με ε ε ε νος Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο
ξα α α α σοι

Θεοτοκίον. χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην

X^{Nη} αι ρε η δι αγ γε λου την χα ραν του κο σμου
 δε ξα με ε νη χαι ρε η τε κου ου σα τον ποι η
 την σου και Κυ ρι ον χαι ρε η α ξι ω θει σα γε
 νε σθαι Μη η τηρ Χρι στου ου του Θε ου

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ιδ' ἀντιφώνου ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον αἶρει τὸν Σταυρὸν καὶ περιελθὼν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ βήματος καί, προπορευομένων λαμπάδων καὶ τῶν ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ θυμιατοῦ διασχίζει τὸ βόρειον καὶ τὸ κεντρικὸν κλίτος τοῦ ναοῦ ἀπαγγέλλων ἐμμελῶς τὸ Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου· ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πῆγνυσι τὸν Σταυρὸν καὶ θυμιάσας αὐτὸν καὶ ποιήσας τρεῖς μετανοίας ἀσπάζεται αὐτὸν καὶ εἰσέρχεται μετὰ τοῦ διακόνου εἰς τὸ ἱερόν· ὁ δὲ ἄ χορὸς ψάλλει τὸ αὐτὸ τροπάριον.

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας (τρῖς). Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς. Ψευδῇ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἦλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγγῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ (τρῖς). Δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὴν ἑνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

Ἀντίφωνον ΙΕ'. Ἦχος Πά.

Σ^{Πα} η με ε ρον κρε μα ται αι ε ε ε πι ι ξυ
 υ υ λου ο εν υ δα α σι ι την γη ην κρε
 μα α α σας

Σ^{Πα} τε φανον εξ α καν θω ων πε ρι ι τι ι
θε ε ε ε ται ^{Πα} ο των αγ γε ε λων βα α σι ι
ι λευς

Ψ^{Πα} ευ δη πορ φυ υ υ ραν πε ρι βαλ λε ται ^Δ
^{Δι} ο πε ρι βα α αλ λων τον ου ρα α νον ^{Κε} ε
εν νε ε ε φε ε ε λαι αις

Ρ^{Πα} α πι σμα α κα τε ε δε ε ξα α α α
το ^Δ ο εν Ι ορ δα α α νη ε λευ θε ρω ω σας
το ον Α α α δαμ

Η^{Πα} λοι οι οισ προ ο ο ση η λω ω ω θη ^Δ
ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εκ κλη σι ι ι ι
ας

Λ^{Πα} ογ χη η η ε ε ε κε εν τη η η θη ^Δ
ο Υι υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε νου

Π ρο σκυ νου με εν σου τα πα ^α α θη η Χρι ι
ι στε ^{τρίς}

Δ ^{Πα} ει ει ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι
ι ι ι ι ιν ^{Πα} και την εν δο ξο ον σου ου α
να α α σταα α α σιν

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ο ορ τα α σω ω
ω ω μεν ^{Πα} και γαρ το Πα α α σχα η η μων υ περ
η μων ε ε τυ υ υ θη Χρι στο ος ο Θε ε ε ε
ος ^{Πα} αλλ εκ κα θα ρω ω μεν ε α αυ τους α
πο παν τος μο λυ υ σμου και ει λι κρι νω ως
δε η η θω ω μεν αυ τω α να α
στα α α Κυ υ ρι ι ι ε ^{Πα} σω σον η μα ας
ω ωςφι λα α αν θρωω ω ω προς

Ο ^{Πα} Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ^{Δι} ζω η και
αι α να α α α σταα α α σις υ υ πα αρ χει
τω ω λα ω ω ω ω σου και επ αυ τω ω
πε ε ε ποι οι θο ο ο τες σε τον σταυ ρω θεν τα

Θε ον η μω ων υ υ μνδ μεν ε λε ε η σο
ον η η η μας

Θεοτοκίον. χ

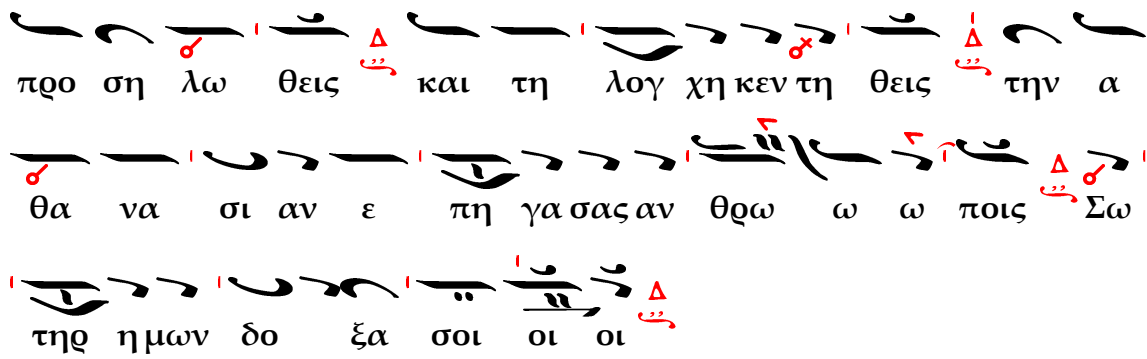
Δ $\overset{\text{Κε}}{\text{ο}}$ ξα Πα τρι και Υι χ ω και Α γι ω Πνευ
μα τι χ

Κ $\overset{\text{Κε}}{\text{αι}}$ νυν και α ει χ και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην χ

Ο $\overset{\text{Κε}}{\text{ρω}}$ σα σε ε κρε μα με νον χ Χρι στε η σε
κυ η σα σα α νε βο ο α τι το ξε νον ο Ο
ρω χ μυ στη ρι ον Υι ε ε μου χ πως ε πι ξυ
λου θνη η σκεις χ σαρ κι πη γνυ με νος ζω ης χο ρη
γε ε χ

Κάθισμα. Ἦχος $\frac{1}{2}$ $\Delta\iota.$

Ε ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας
του νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι χ τω Σταυ ρω

* * *

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΣΤ'

(Μαρκ. ιε' 16-32).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ.

Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Καὶ φέρουσιν αὐτόν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· «Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη».

Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! Σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

Ὁ β' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Οἱ Μακαρισμοὶ. Ἦχος λέγετος Βου.

Εν τη βασιλειᾳ σήμενη σθητι ημων Κυ
ρι εοταν ελθης εν τη βασιλειᾳ σ
μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι
αυτων εστι η βασιλειᾳ των ορανων
Μακαριοι οι πενθοντες οτι αυτοι πα
ρακληθησονται
Μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρο
νομησονται την γην
Διι α ξυλου ο Αδαμ παραδεισου γεγο
νεν αποικος διι α ξυλου δε Σταυρου ο λη
στης παραδεισον ωκησεν ο μεν γαρ γευ

σα με νος εν το λην η θε ε τη σε του ου ποι η

σαν τος ο δε συ σταυ ρου με νος Θε ον ω

μο λο ο γη σε το ον κρυ πτο με νον μνη σθη τι και η

μων Σω τη ηρ εν τη βα σι ι λει α σου

Μα κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες την

δι και ο συ νην ο τι αυ τοι οι χο ορ τα σθη

σονται

Το ον του νομου ποι η την εκ μα θη του ω νη

σα αν το α νο μοι και ω ως πα ρα νο μον αυ τον τω

Πι λα του βη μα α τι ε στη σαν κραυ γα ζον

τες Σταυ ρω σον τον εν ε ρη μω του ου τους μαν

να α δο τη σαν τα η μεις δε τον δι και ον

λη στην μι μη σα α με νοι πι στει κρα ζο μεν μνη η

σθη τι και η μων Σω τη ηρ εν τη βα σι ι λει α σου

Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι αυ

τοι ε λε ε η θη σονται

Των θε ε ο κτων ο ε σμος Ι ου δαι ων ε
θνο ος το α νομον προ ος Πι λα τον εμ μα νως α
να κρα ζον ε λε γε Σταυ ρω σον Χρι στον τον
α νευ θυ νον Βα ραβ βαν δε μα αλ λον ου τοι η
τη σαν το η μεις δε φθεγ γο με θα λη στου του
ευ γνω ω μονος την φω νην προς αυ τον μνη σθη τι και η
μων Σω τηρ εν τη βα σι ι λει α σου
Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α ο
τι αυ τοι τον Θε ε ον ο ψονται

Η ζω ω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ
πη γη α α να βλυ ζου σα την Ε εκ κλη σι αν σου Χρι
στε ως λο γι κον πο τι ζει ει πα ρα δει σον εν
τευ θεν με ρι ζου σα ως εις αρ χας εις τε εσ
σα ρα Ευ αγ γε λι α τον κο σμον αρ δευ ου σα
την κτι σιν ευ φραι αι νου σα και τα ε θνη πι στως δι
δα ασκου σα προ σκυ νειν την βα σι ι λει αν σου

Μα κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι αυ
τοι υι οι Θε ο κλη θη σονται

Ε σταυ ρω θης δι ε με ι να ε μοι πη γα

ση ης την α φε σιν ε ε κεν τη θης την πλευ ραν ι να

κρου νους ζω ης α α να βλυ σης μοι τοις η λοις

προ ση λω σαι ι να ε γω τω βα α θει των πα

θη μα των σου το υ ψος του κρα τους σου πι στου

με νος κρα α ζω σοι ζω ο δο τα Χρι στε δο ξα και τω

Σταυ ρω ω Σω τερ και τω ω πα θει σου

Μα κα ρι οι οι δε δι ω γ με νοι ε νε κεν

δι και ο συ νης ο τι αυ των ε σιν η βα σι

λει α των ο ρα νων

Σ τα αυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε

που ου σα ε τρε με τα α θε με λι α της γης δι ε

δο νει το φο βω ω του κρα τους σου φω στη ρες

ε κρυ πτον το και του να ου ερ ρα α γη το κα

τα πε τα σμα τα ο ρη ε τρο μα ξαν και πε

τραι ε σχι ι σθη σαν και λη στης ο πι στος κραυ γα ζει

συν η μιν Σω τηρ το Μνη σθη τι

Μα κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω σιν

υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν πο νη

ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο με νοι ε νε κεν ε

μθ

Τ ο ο χει ρο γρα φον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ

ρη η ξας Κυ ρι ε και λο ο γι σθεις εν τοις νε κροις τον

ε κει σε τυ ρα αν νον ε δη σας ρυ σα με

νος α παν τας εκ δε σμων θα να α του τη α α να

στα σει σου δι ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω

πε Κυ υ ρι ε και αι βο ω μεν σοι μνη σθη τι και η

μων Σω τη ηρ εν τη βα σι ι λει α σου

Χαι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο μι

σθος υ μων πο λυς εν τοις θ ρα νοις

Ο υ υ ψω θεισεν τω Σταυ ρω και του θα να του
λυ σα ας την δυ να μιν και ε ε ξα λειψας ως Θε
ος το καθ η μων χει ρο γρα α φον Κυ ρι ε λη
στου την με τα νοι αν και η μιν πα πα ρασχον
μο νε φι λαν θρω πε τοις πι σται λα τρεν ου σι
Χρι στε ο Θε ο ος η μων και βο ω σι σοι μνη η
σθητι και η μω ων εν τη βα σι ι λει α σου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Τ ο ον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα παν τε ες
το α γι ον ο ο μο φρονω σοι πι στοι δο ξο λο
γειν α ξι ω ως ευ ξω με θα Mo να δα Θε
ο τη τος εν τρι σιν υ παρχουσαν υ πο στα σε σιν
α συγ χυ τον με νου σαν α πλην α δι αι
αι ρε τον και αι α προ σι τον δι ης εκ λυ τρου με θα του
πυ ρος της κο λα σε ως

Κ αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας
των αι ω νων α μην

Τ η ην Μη τε ρα σου Χρι στε την εν σαρκι α σπο
ρω ως τε κουσαν σε και αι Παρ θενον α λη θως και με
τα το κον μει να σαν α φθο ρον αυ την σοι
προ σα γο μεν εις πρε σβει αν Δε ε σπο τα πο λυ
ε λε ε πται σμα των συγ χω ρη σιν δω ρη σα
σθαι πα αν το τε τοι οισ κραυ γα ζουσι μνη η σθητι και η
μων Σω τη ηρ εν τη βα σι ι λει α σου

Προκείμενον

Ύμνος **Λειτουργίας** Βου ξ

Δ ι ε με ρι ι σα ντο τα ι μα τι α μϛ
ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι ι σμο ον μου
ε βα λον κλη η ρον
στιχ. α' **Ο** Θε ος ο Θε ος μου προσχες μοι ι
να τι ι ε γκα τε λι πε ες με

 ι ε με ρι ι σα ντο τα ι μα τι α μδ
 ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι ι σμο ον μου
 ε βα λον κλη η ρον
 στιχ. β' **Μ**α κραν α πο της σω τη ρι ας μου οι
 λο γοι των πα ρα α πτω μα των μδ

Τὸ τρίτον
 ἐλεύθερος χρόνος

 ι ε με ρι ι ι ι ι σα ντο τα ι μα
 τι α α μδ ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι ι
 σμο ον μου ε βα λον κλη η η ρο ο ο ο ον
 ἕτερον

Ἦχος Δι-Θ

 ι ε με ρι ι σα ντο τα ι μα τι α
 μδ ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μδ
 ε βα λον κλη η η η ρον
 στιχ. α' **Ο** Θε ος ο Θε ος μου προσ χες μοι
 να τι ε γκα τε λι πες με

 ι ε με ρι ι σα ντο τα ι μα τι α

μὲ ἀν τοῖς καὶ ἐπι τον ἱ μα τι σμον μὲ

ἐ βαλον κλη ἡ ἡ ἡ ρον

στιχ. β' ^χ ^Δ Μα κραν α πο της σω τη ρι ας μὲ οἱ

^{1/2} ^χ λο γοι των πα ρα πτω μα των μὲ

^Δ ἱ ἐ με ρι ἱ σα ντο τα ἱ μα τι α

μὲ ἀν τοῖς καὶ ἐπι τον ἱ μα τι σμον μὲ

ἐ βαλον κλη ἡ ἡ ἡ ρο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη παῖσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ζ'

(Ματθ. κζ' 33-54).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστὶ λεγόμενος κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βαλόντες κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· «Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον», καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.

Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ· πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ ληστὰι οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· Ἥλι Ἥλί, λιμᾶ σαβαχθανί; Τοῦτ' ἐστι, Θεέ μου Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστώτων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος σώσων αὐτόν.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἀνέωχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος.

Ὁ ἀ' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ

χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Η'

(Λουκ. κγ' 32-49).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς

κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλλον κλῆρον. Καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτῆριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτόν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἅξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπραξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

Ἦν δὲ ὥσεί ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλείποντος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.

Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γινόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· Ὅντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γινόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρᾶσαι ταῦτα.

Ὁ β' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

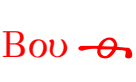
* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς
τοῦ παρόντος τριωδίου,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Προσάββατόν τε.

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ.

ᾠχος πλ. β'. Ὡδὴ ε'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

ᾠχος Βου

Π^{Δι}
ρος σε ορ θρι ι ζω τον δι ε ευ σπλαγ χνι ι
αν σε αυ τον τω πε σον τι κε νω σα ντα α α τρε
πτως και με χρι πα θων α πα θως υ πο κυ ψαν
τα Λο γε Θε ου την ει ρη νην πα ρα σχο μοι
φι λανθρω πε

Δ
ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ρ^{Δι}
υ φθεν τες πο ο δας και προ κα α θαρ θε εν
τες μυ στη ρι ου με θε ξει του θει ου νυ υν Χρι στε
σχ οι υ υ πη ρε ται εκ Σι ων ε λαι ω νος
με γα προς ο ρος συ υν α νηλ θον υ μνη ντες σε
φι λανθρω πε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ο ρα τε ε ε φης φι λοι μη η θρο ει ει σθε
νυν γαρ η γγι κεν ω ρα λη φθηναι με εκταν θη ναι
χερ σι ιν α νο μων παν τες δε σκορ πι σθη σε σθε
ε με ε λι πον τες ους συ να ξω κη ρυ ξαι
με φι λανθρω ω πον

Ἡ καταβασία

Π ρος σε ορ θρι ι ζω τον δι ε ευ σπλαγ χνι ι
αν σε αυ τον τω πε σον τι κε νω σα ντα α α τρε
πτως και με χρι πα θων α πα θως υ πο κυ ψαν
τα Λο γε Θε ου την ει ρη νην πα ρα σχο μοι
φι λα ανθρω ω ω πε ε ε

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος πλ. Βου ϐ.

Π ρος σε ορ θρι ι ι ζω ω ω ω ω ω
το ο ον δι ι ε ε ευ σπλα γχνι ι ι ι ι ι
αν σε αυ τον τω πε σο ο ο ον τι ι ι ι
ι ι κε νω σα α α ντα α α α α τρε ε ε πτως
και με χρι πα α α θω ω ω ω ω χω ω ω ω ω
ω ω ω ω ζω ω ω ω ω ω ω ων α πα θως
υ πο ο κυ υ υ υ υ υ ψα ντα α α Λο ο ο
γε ε Θε ε ου ου ου ου ου την ει ρη η η
νη η ην πα ρα α σχ μοι οι οι φι ι λα αν
θρω ω ω πε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, * σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα, πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον,

ἠκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ' ἐτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα· Ποῦ πορεύῃ Τέκνον; τίνος χάριν τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μὴ ἕτερος γάμος, πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾶ; κἀκεῖ νῦν σπεύδεις, ἵν' ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσης; συνέλθω σοι Τέκνον, ἢ μείνω σοι μᾶλλον; δὸς μοι λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθῃς με, ὁ ἀγνὴν τηρήσας με· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἡσυχαστοῦ, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. (†820)

Στίχ. Ἰωάννη, σκίρτησον ὡς Ἰωάννης,
Οὐ γαστρὸς ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδὲμ ἔνδον.
Ὁκτωκαιδεκάτῃ Ἰωάννης νέκυσ ὦφθη.

Ἰωάννης ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὸν κόσμον μισήσας καὶ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλθε πρὸς τὸν μέγαν Γρηγόριον τὸν Δεκαπολίτην· καὶ γενόμενος ὑπ' ἐκείνου μοναχός, τοῦ λοιποῦ συνῆν αὐτῷ ἀγωνιζόμενος ἐν πᾶσι καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύων. Οὕτω δὲ γέγονεν εἰς ὑπακοὴν περιβόητος καὶ εἰς ὑποταγὴν πειθήνιος, καὶ ἐτοιμότατος θεραπευτής, ὡς καὶ τὸν μέγαν Γρηγόριον ἐπ' αὐτῷ χαίρειν καὶ τὸν Θεὸν δοξάζειν. Καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου, ἀπῆλθεν εἰς ξένην χώραν καὶ ἄγνωστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον καὶ ἐπὶ ξένους ταχθέντα κἀκεῖ ἡγωνίζετο. Εἴτα, καταλαβὼν τοὺς ἁγίους τόπους, ἀπῆλθεν εἰς τὴν τοῦ Ἀγίου Χαρίτωνος Λαύραν, καὶ ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς πλείους ἀγῶνας ἀρετῆς· καὶ οὕτως ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου. (†372)

Στίχ. Ὑπελθε, Σάββα, φθαρτὸν ἡδέως ὕδωρ,
Ὡς ἂν πίνῃς ἄφθαρτον ἡδονῆς ὕδωρ.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεντιανοῦ τοῦ μεγάλου καὶ Οὐάλεντος τῶν Βασιλέων, τὴν διατριβὴν ἔχων ἐν Γοθθία, ἔνθα γεγέννηται. Ἦτι δὲ νήπιος ὢν, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εἴλετο, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων οὐ μόνον οὐ προσήπτετο, ἀλλὰ καὶ τοὺς βουλομένους ἀπογεύεσθαι διεκώλυε, τὴν εἰς Χριστὸν τούτοις παρατιθέμενος πίστιν, καὶ πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας ἐγένετο. Ὅθεν συστάντες αὐτῷ οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταί, τῆς πόλεως ἀπελαύνουσι. Μετὰ δὲ χρόνον τινά, ἔρευναν τῶν Χριστιανῶν ποιούμενοι, προσελθόντα τὸν Ἅγιον Σάββαν καὶ ἑαυτὸν προσαγγείλαντα, αὐθις μυκτηρίσαντες ἀπεπέμψαντο. Ὑστερον δὲ Ἀθαναρίχου παραγενομένου, συνελήφθη. Φραγγελωθεὶς οὖν καὶ τυφθεὶς καὶ ἄξονι ἐκταθεὶς, ἐπὶ τὴν δοκὸν τῆς οἰκίας ἐμετεωρίσθη· καὶ ἀπογεύεσθαι τῶν εἰδωλοθύτων μὴ πεισθεὶς, ἤχθη ἐπὶ τὸν ποταμὸν Μουσαῖον· καὶ ἐπιτεθέντος αὐτῷ ξύλου ἐπὶ τοῦ τραχήλου, ἀπεπνίγη, ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας τριακοστὸν ὄγδοον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ, ἐπισκόπου Χαλκηδόνος, καὶ τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ Αὐξεντίου τοῦ σοφοῦ. (†820)

Στίχ. Θραύσας βέλη σὰ καὶ μεταστὰς σοῦ, βίε,
Ἐξω βελῶν ὑπῆρξε Κοσμᾶς, ὡς λόγος.

Οὗτος, ἐκ σπαργάνων καθάρας ἑαυτὸν ἐν ἀσκητικοῖς ἀγῶσι καὶ τῷ τῆς ἐγκρατείας γάλακτι τραφεὶς καὶ γενόμενος Θεοῦ κατοικητήριον, τῇ θείᾳ ἱερωσύνῃ καλῶς ἐκοσμήθη, ποιμὴν θεοπρόβλητος καταστάς. Ὅθεν ἐνστερνισάμενος τὰ ὅπλα τοῦ Θεοῦ, πρὸς ὀχυρωμάτων καθαίρεσιν πάντων τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν θείαν εἰκόνα ἀθετούντων τὴν ὀφρὺν κατέβαλε, καὶ ταύτην ἐτίμησε καὶ προσκυνεῖν ἐξεπαίδευσε, τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον ἀναδησάμενος. Καὶ ἦν ἐκ παιδὸς εἶχεν εὐλάβειαν, μέχρι γήρως συνετήρησε, μηδαμῶς ὕπνω ἀμελείας κατασχεθεὶς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπαθείας λιμένας κατήντησε σὺν Αὐξεντίῳ τῷ σοφῷ, μεθ' οὗ καὶ τοὺς ἀγῶνας διήνυσε, καλῶς σαββατίσας πρὸς τὴν οὐράνιον κατάπαυσιν. Ὅθεν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων τὸ σῶμα αὐτοῦ κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ναυκρατίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Στουδίου. (†848)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας. (†850)

Στίχ. Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω

Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

Αὕτη ἡ αἰοίδιμος, ἡ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, γεννᾶται μὲν ἐν τινὶ νήσῳ Αἰγίνῃ λεγομένῃ, παρὰ γονέων εὐσεβῶν. Μαθοῦσα δὲ τὸ Ψαλτήριον καὶ πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν Ἀκολουθίαν, ἀφιέρωσεν ἑαυτὴν τῷ Θεῷ· οἱ δὲ γονεῖς ἔζησαν ἀνδρὶ ταύτην καὶ μὴ θέλουσιν. Μεθ' ἡμέρας δὲ τοῦ συνοικεσίου ἐκκαίδεκα, βαρβάρων ἐπελθόντων, ὁ ἀνὴρ ἐσφάγη μαχαίρᾳ. Ἡ Ἀγία οὖν καὶ αὐθις εἰς τὸν πρῶτον ἀνακαινισθεῖσα λογισμὸν, ἡγωνία, πῶς ἂν δυνηθεῖ διακρούσασθαι τοὺς γεννήτορας. Καὶ ὥς ἐν τούτοις ἡσχόλει τὸν λογισμὸν, ἔφθασε πρόσταγμα βασιλικόν, ἵνα τὰς ἐν ἀγαμίᾳ καὶ χηρείᾳ πάσας οὔσας γυναῖκας ἐκεῖ συζεύξωσιν ἐθνικοῖς. Ὅθεν καὶ μὴ θέλουσα ἦλθεν εἰς δεύτερον συνοικέσιον· ὅμως καὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας ἀεὶ φροντίδα ποιουμένη, ἐσχόλαζεν εἰς εὐχὰς καὶ δεήσεις, τὸν πλοῦτον ἀφειδῶς τοῖς δεομένοις σκορπίζουσα. Μετὰ δὲ χρόνον τινὰ πείθει τὸν σύζυγον μοναχὸν γενέσθαι, εἰ καὶ βάρβαρος ἦν· ὃς καὶ μετὰ χρόνον τινά, ὁσίως διατρίψας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἐκτοτε δὲ ἐλευθερίας τυχοῦσα, διένειμε πάντα τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ προσλαβομένη ἐτέρας γυναῖκας, ἀφίκετο εἰς ἀσκητήριον· καὶ μονάσασα σὺν αὐταῖς, ἡγωνίζετο· τυροῦ γὰρ καὶ ἰχθύος οὐδέποτε ἤπτετο, εἰμὴ τὸ Ἅγιον Πάσχα, καὶ ἐν ταῖς τοῦ δωδεκαημέρου ἡμέραις, καὶ ταύταις μόνον ἀπογευομένη. Τροφή δὲ ἦν αὐτῇ ἄρτος βραχὺς καὶ ὕδωρ, μετὰ τὴν ἐνάτην, καὶ ταῦτα μετ' ἐγκρατείας· ταῖς δὲ ἀγίαις τρισὶ Τεσσαρακοσταῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ, λεπτοῖς μόνοις λαχάνοις ἐτρέφετο, καὶ τούτοις δι' ἡμερῶν δύο. Μετὰ δὲ χρόνους τέσσαρας, προεχειρίσθη ἄρχειν τοῦ ἀσκητηρίου· καὶ ἔκτοτε τὴν ἐσχατιὰν πασῶν τῶν μοναζουσῶν προέκρινε μετέρχεσθαι, ὥς οὔτε διαγινώσκεισθαι αὐτὴν πρωτεύουσιν. Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν αὐτὴν, οὐκ ἐπὶ πλευροῦ, ἀλλ' ἐφ' ἐνὶ προσκλινομένη λίθῳ, εἰς τοῦτο αὐτῇ προεுτρεπισθέντι, μικρὸν τοῦ ὕπνου μετελάμβανε.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν ἐνιαυτῶν τεσσάρων, ἔρωτι τρωθεῖσα ἡσυχίας, μεθ' ὧν εἰς τὸ ἀσκητήριον ἀφίκετο ἐξεληοῦσα Ματθαίῳ τινὶ ἱεροπρεπεῖ συνεργῷ πρὸς τοῦτο χρησαμένη, τὸν τῆς ἡσυχίας τόπον κατέλαβεν. Ἐκείσε οὖν ἐφ' ἱκανὸν τοὺς τῆς ἡσυχίας καρποὺς δρεψαμένη, τοῦ δηλωθέντος Ματθαίου τὴν σωματικὴν χρείαν ἐπιχορηγοῦντος διὰ ἐργοχείρου αὐτῶν, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, χρείας κατεπειγούσης καὶ βίας τινός, ὥχετο, συνεργὸν αὐθις ἔχουσα

Ἰγνατίον τινα εὐνοῦχον πρεσβύτερον, παντοίαις κατάκοσμον ἀρεταῖς· ὡς τοῦ προμνημονευθέντος μοναχοῦ Ματθαίου, θαύμασι καὶ σημείοις διαλάμψαντος ἐν τῷ τῆς ἡσυχίας τόπῳ, πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος. Καὶ ἐν ἀσκητηρίῳ κατασχεθεῖσα, ἔμεινεν ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ, θλιβομένη ἀεὶ καὶ φροντίζουσα περὶ τοῦ ἀσκητηρίου αὐτῆς. Καὶ ὀπτασίας αὐτῇ περὶ τούτου γενομένης, ἀπάρασσα εὐθὺς ἐκείθεν, κατέλαβε τὸ ἑαυτῆς ἀσκητήριον· καὶ ἀσπασαμένη τὰς ἀδελφὰς σὺν τῷ πρεσβυτέρῳ Ἰγνατίῳ, συνήδετο ταύταις νουθετοῦσα καὶ διδάσκουσα τὰ πρὸς κτῆσιν ἀρετῶν θείων καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ἡμέραις τισὶν ὀλίγαις.

Πρὸ δὲ δυοκαίδεκα ἡμερῶν, τὴν πρὸς Θεὸν ἀνάλυσιν αὐτῆς προγνοῦσα καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναγγείλασα, ἡὐχαρίστησε μὲν τῷ Κυρίῳ· ἐπισυνάξασα δὲ καὶ τὰς ἀδελφάς, προεχειρίσατο τὴν μέλλουσαν ἀντ' αὐτῆς ἄρχειν τῶν λοιπῶν. Καὶ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ἔμελλεν ἀπαίρειν πρὸς Κύριον, τῇ ὕμνωδίᾳ τοῦ Ψαλτῆρος μετὰ τῶν ἀδελφῶν προσανέχουσα, καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν ταύτης μὴ ἀρκέσασα, τὸ λείπον δὲ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναθεμένη καὶ ὑπὲρ αὐτῶν προσευξαμένη, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Δαιμονῶντες δὲ καὶ νοσοῦντες οὐκ ὀλίγοι ἰάθησαν κατὰ τὸν τῆς κηδείας καιρόν, ἀλλὰ δὴ καὶ μετὰ τὴν κατάθεσιν, καὶ τυφλοὶ ἀνέβλεψαν. Προεῖπε δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς, ὅτι ὁ ὀφείλω ἀπολαβεῖν, ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ἀπολήφωμαι. Ὅθεν καὶ εἶδον δύο τῶν μοναζουσῶν ἀδελφῶν φοβερόν τι καὶ ἐξάίσιον, ἄνδρας ἀστραπηβόλους δύο, ἐκατέρωθεν τῆς Ἀγίας ἱσταμένους, ἔξωθεν τῶν ἁγίων θυρῶν τοῦ Θυσιαστηρίου, κατέχοντας πορφύραν βασιλικήν, ἀπὸ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμίων καὶ μαργαριτῶν, καὶ ἐνδύοντας αὐτήν. Εἰς ἀνάμνησιν οὖν ἐλθοῦσαι τοῦ διορατικοῦ λόγου τῆς Ἀγίας, καὶ τὴν ἔκβασιν τῆς ὀπτασίας ἰδοῦσαι, τῷ Θεῷ ἡὐχαρίστησαν τῷ οὕτῳ δοξάζοντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου ἱερέως Ματθαίου, συνεργάτου τῆς ὁσίας Ἀθανασίας. (~†850)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀπολλωνίου τοῦ συγκλητικοῦ καὶ ἀπολογητοῦ, τὴν κάραν τμηθέντος. (~†190)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Βιθέως (Bitheus) καὶ Γενόκου (Genocus), ἐκ Βρεττανίας ἀκολουθῶν τοῦ ὁσίου Φινιάνου (Finian) εἰς Ἰρλανδίαν. (7' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Λασεριανοῦ (Laserian Molaisse), ἰδρυτοῦ τῆς μονῆς καὶ τῆς ἐπισκοπῆς Λάιλιν (Leighlin) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†639)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Δεϊκόλα (Deicola), τοῦ ἐξ Ἰρλανδίας ἱεροκέρυκος ἐν Ἀγγλίᾳ. (τέλη 7' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Αὐστρεγίλδης (Agia, Austregildis), τὸ πρῶτον συζύγου τοῦ ἁγίου Χιδούλφου (Hidulf), εἷτα μοναχῆς ἐν τῷ κοινοβίῳ τῆς Μόντης (Mons) ἐν Βελγίῳ. (~†714)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βικτέρπου (Wicterp), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἑλλβάγκεν (Ellwangen), εἷτα ι' (10ου) ἐπισκόπου Αὐγσβούργου (Augsburg) ἐν Γερμανίᾳ. (†749)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κογιτόσου (Cogitosus), μοναχοῦ ἐν Κίλδαρ (Kildare) τῆς Ἰρλανδίας. (ἡ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Περφέκτου, ἱερέως ἐν Κορδούη τῆς Ἰσπανίας, ἀθλήσαντος τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων. (†851)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βασιλείου τοῦ Γεωργιανοῦ (Ratishvili), ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἐν Ἄθῳ μονῇ τῶν Ἰβήρων. (ιγ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ φωτιστοῦ τῆς Καρελίας (†1435), καὶ τῶν ἐκεῖσε δικαίων ἀνδρῶν Ἀντωνίου καὶ Φήλικος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀρκαδίου (Dorohobuzhsky), μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Γερασίου (Harasym) τοῦ ἐν Περεῦασλάβ (Pereyasavl-Zaliski) ἐν Ῥωσσίᾳ. (ιγ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, τοῦ ῥάπτου, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσαντος. (†1526)

Στίχ. Βληθεὶς καμίνου ἐν μέσῳ, Ἰωάννη,
Χριστῷ προσῆδες ὕμνον εὐχαριστίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Τοῦνομ τοῦ Ἱεροσολυμίτου, ἄραβος ἐμίρη, ὁμολογήσαντος Χριστὸν ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ἁγίου φωτός. (†1579)

Στίχ. Φῶς ἅγιον, Τοῦνομ, φώτισαν σὸν σκότος
πρὸς Φῶς εἴλκυσέ σε, Χριστόν, ἐν τῷ πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Κυρίλλου τοῦ Γ', πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει ἀγχονισθέντος. (†1821)

Στίχ. Ἀγχόνῃ, Κύριλλε, Βυζαντίου πρῶτε,
ὕπὲρ Χριστοῦ ἠωρήθης καὶ λαοῦ σου.

Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου

Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη Παρασκευῇ, τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαῖναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν, καὶ τὸν θάνατον, ᾧ δι' ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος Ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν.

Στίχοι εἰς τὴν Σταύρωσιν

Ζῶν εἰ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
Ὡ νεκρὸ γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

Ἔτεροι εἰς τὸν εὐγνώμονα Ληστὴν

Κεκλεισμένας ἤνοιξε τῆς Ἐδὲμ πύλας,
Βαλὼν ὁ Ληστὴς κλεῖδα τό, Μνήσθητί μου.

Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρω σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ
ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 5)

Ἦχος Βου

Σ τη λην κα κι ι ας α ντι θε ς Παι δες
θει ει ει οι πα ρε ε δειγ μα τι σαν κα τα Χρι
στς δε φρυ ατ το με νο ον α νο μον συ νε δρι ον βς
λευ ε ται κε να κτει ναι με λε τα τον ζω ης κρα
των τα α πα λα μη ον πα α σα κτι σις ευ λο γει
δο ξα ζς σα εις τς ς αι ω νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Α πο βλε φα α ρων Μα θη ται νυν υ πνον
ε ε ε φης Χρι στε ε τι να ξα τε εν προ σευ
χη δε γρη γο ρει τε πει ρα σμωμηπως ο λησθε και
μα λι ι στα Σι μων τω κρα ται ω γαρ μει ζων πει ρα
γνω θι ι με Πε τρε ον πα α σα κτι σις ευ λο γει

δο ξα ζα σα εις τς ς αι ω νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Β ε βη λον ε ε πος των χει λε ων ου πο τε προ

η η η σο ο μαι Δεσποτα συν σοι θα νς μαι ω ως

ευ γνωμων καν οι παντες αρ νη σωνται ε βο η η

σε Πετρος σαρξ ου δε αι αι μα ο Πα τηρ σ α

πε κα λυ ψε μοι σε ον πα α σα κτι σις ευ λο γει

δο ξα ζα σα εις τς ς αι ω νας

Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνε ε ευ μα α τον Κυ ρι ον

Β α θος σο φι ι ας θε ι κης και γνω σε ως

ου πα α αν ε ε ξη ρευνησας α βυσ σον δε μου των

κρι μα των ου κα τε λα βες αν θρω πε ο Κυ ρι ι

ος ε φη σαρξ εν υ πα αρ χων μη καυ χω αρ νη ση

τρι ι τον γαρ με ον πα α σα κτι σις ευ λο γει δο
ξα ζσ σα εις τς ς αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α πα γο ρε ευ εις Σι μων Πε τρε ο περ πει

ση τα α α χο ος ως ει ρηται και σοι παι δι

σκη οι α θαττον προ σελ θου σαπτο η σει σε ο Κυ

ρι ι ος ε φη πι κρωσδα κρυ σας ε ξεις ο μως ευ

ι ι λα τον με ον πα α σα κτι σις ευ λο γει δο

ξα ζσ σα εις τς ς αι ω νας

Ἡ καταβασία

Χ αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου ου

με εν τον Κυ ρι ον

Σ τη λην κα κι ι ας α ντι θε ς Παι δες

θει ει ει οι πα ρε ε δειγ μα τι σαν κα τα Χρι

στὸ δε φρου ατ το με νο ον α νο μον συ νε δρι ον βῆ
 λευ ε ται κε να κτει ναι με λε τα τον ζω ης κρα
 τὴν τα α πα λα μη ον πα α σα κτι σις ευ λο γει
 δο ξα ζῶ σα εις τὸ ὅς αι ω ω ω να α α α ας

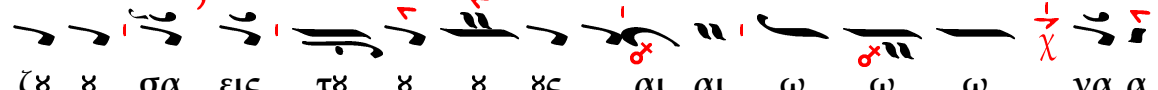
Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

Αι νου μεν ευ λο γῶ μεν και προ σκυ νῶ
 με ε εν το ον Κυ υ ρι ι ον
 Σ^{Νη} τη λην κα α α κι ι ας α ντι θε ὸ Παι
 δε ες θει ει ει οι πα ρε ε ε ε ε δει ειγ
 μα α α α α α α τι σαν κα τα Χρι στῶ
 δε ε ε φρου υ υ ατ το ο με ε ε νον
 α α νο μον συ νε ε δρι ι ον βῆ λε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ευ ε ε ται κε ε ε
 ε ε ε να α α α α α α α α α α α α
 α α κτει ναι με λε ε ε ε τα α α α χα α

 α α α α α α α α α α α α α α τον ζω

 ης κρα τῆ ὀν ταα α α πα α λα α α μη ον

 πα α α σα κτι σι ι ι ι ις ευ λο ο γει δο ξα

 ζῆ ὀ σα εις τῆ ὀ ὀ ὀς αι αι ω ω ω να α

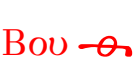
 α α ας

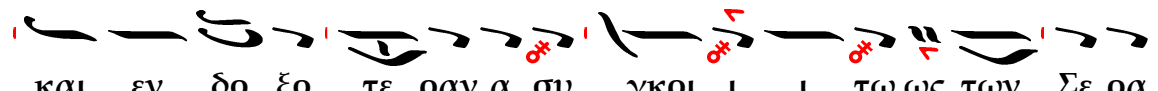
Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

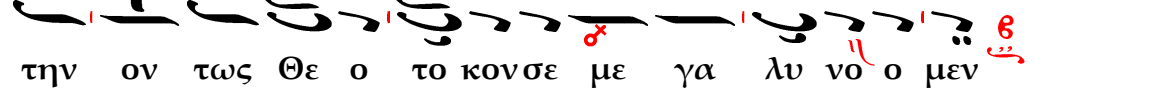
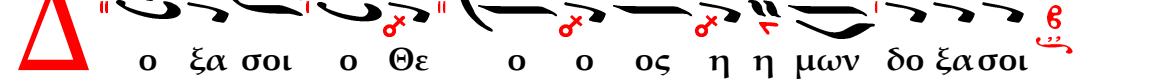
Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

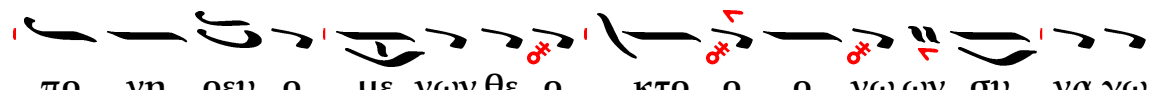
Καὶ ψάλλεται ἡ

Ὤδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 5)

Ἦχος Βου

 Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρῶ βιμ

 και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως των Σε ρα

 φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κῶ σαν

 την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο μεν

 Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

 Ο λε θρι ος σπει ει ρα θε ο στυ γων

 πο νη ρευ ο με νων θε ο κτο ο ο νω ων συ να γω

 γη ε πε στη Χρι στε σοι και ως α δι ι κον ειλ κε

τον Κτι στην των α παντωνον με γα λυ νο ο μεν

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ν ο μον α γνο ου ουν τες οι α σε βεις

φω νας Προ φη των τε με λε τω ω ων τε ες δι α κε

νης ως προ βα τον ειλ κον σε τον παν τω ων Δε σπο την

α δι κως σφα γι α σαιον με γα λυ νο ο μεν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Τ οις ε θνε σιν ε εκ δο τον την ζω ην

συν τοις γραμμα τευ σιν α ναι ρει ει ει σθαι αι οι Ι ε

ρεις πα ρε σχον πλη γεν τες αυ το φθο νω ω κα κι α

τον φυ σει Ζω ο δο τηνον με γα λυ νο ο μεν

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ε κυ κλω σαν κυ υ νες ω σει πολ λοι

ε κρο τη σαν Α ναξι α γο ο ο να α σην ρα πι
 σμω η ρω των σε σου ου ου δε ψευ δη κα τε ε μαρ
 τυ ρον και πα ντα υ πο μει νας α πα ντας ε σω ω
 σας

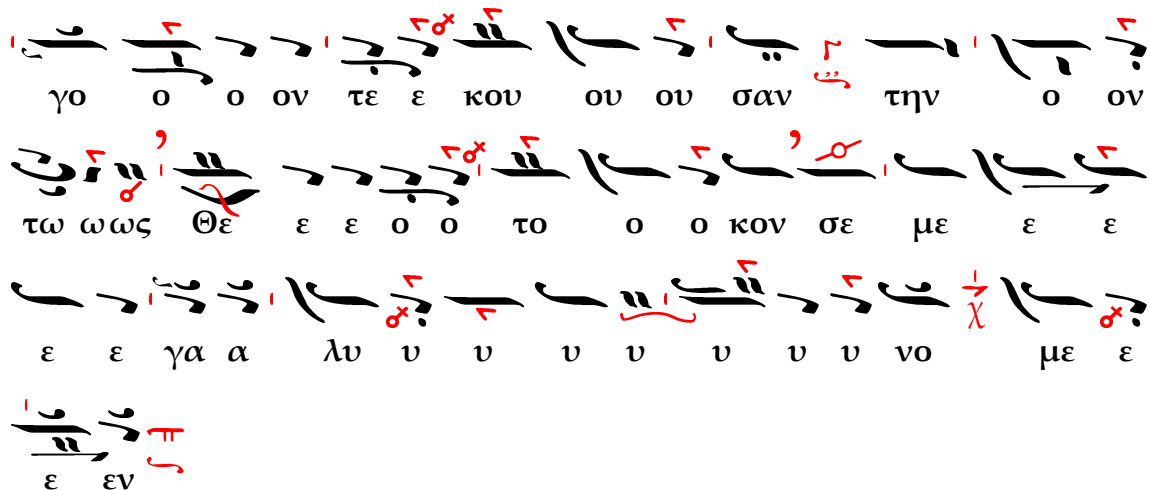
Ἡ καταβασία

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρο βιμ
 και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως των Σε ρα
 φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν
 την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο
 με ε εν

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Πα

Πα
 Τ η ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα αν
 τω ων Χε ρου ου ου βι μι και αι εν δο
 ξο ο τε ε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι
 τω ως τω ων Σε ρα α α φι μι τη ην α δι
 α α φθο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο

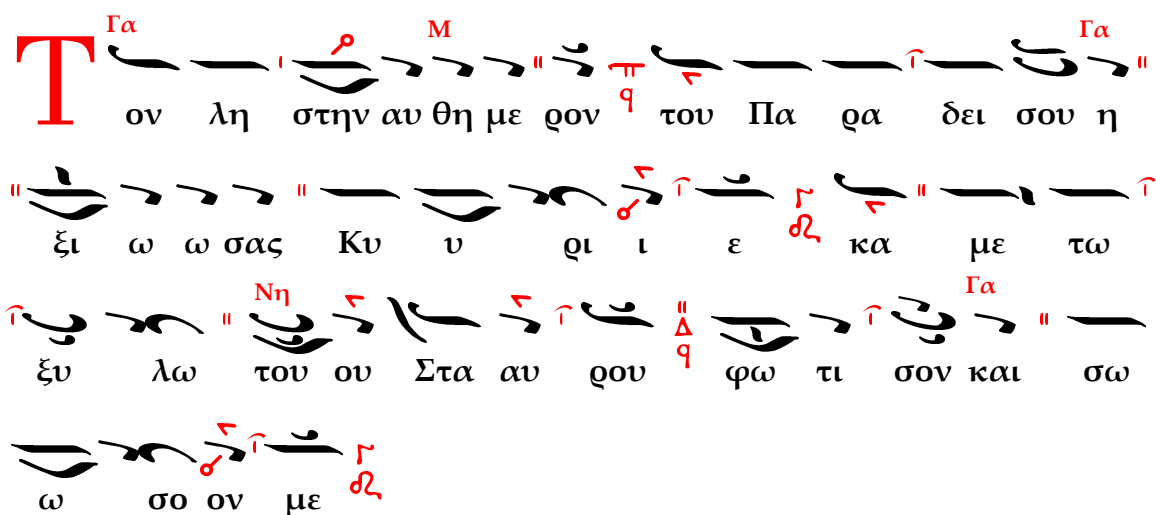
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

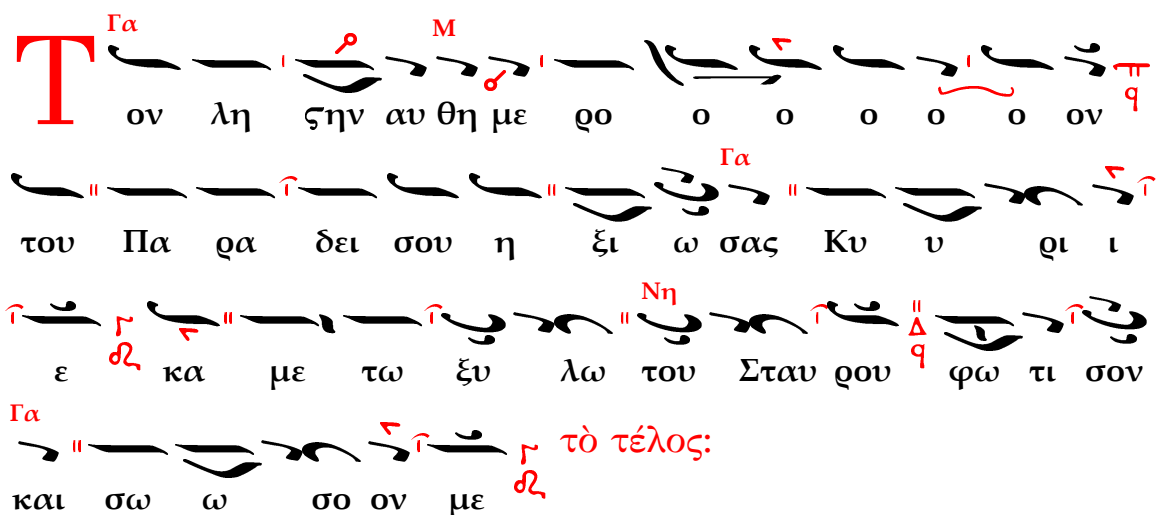
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

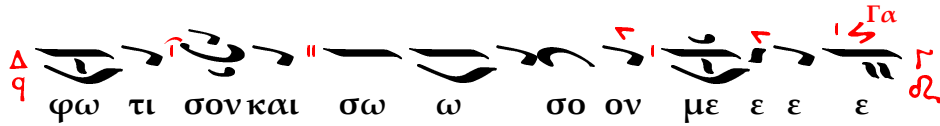
Ἐξαποστειλάριον. Αὐτόμελον.

Ἦχος ᾠ Γα ρ

τὸ ἀργὸν τοῦ Λαμπαδαρίου.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (Υ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Θ'

(Ἰω. ιθ' 25-37).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύναι, ἴδε ὁ Υἱός σου. Εἷτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδου ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια.

Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστοι, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ. Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Τετέλεστοι, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὥς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, κάκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθὴ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ· «Ὅστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ». Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφή λέγει· «Ὅφονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν».

Ὁ β' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα ϕ

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω
το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον
Κυ υ υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α
νων αι νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι
ι ι στοι οις σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε

ω
Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε
λοι οι οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει
τε α αυ τον πα α σαι αι αι δυ να α μεις
α αυ του σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Ἰακώβου Πρωτοφάλτου "Αἰνεῖτε" ἀργόν.

Ὅταν προσκυνᾷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς ἁγίας εἰκόνας.

Α ι νει ει ει ει ει λει ει ει ει ει ει ει
τε ε ε ε α α αυ το ο λο ο ο ο ο ον πα
α αν τε ε ε ε λε ε ες οι οι οι Α α

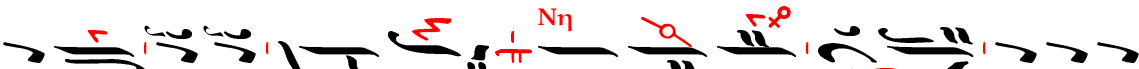

 α α α α α γγε ε ε ε ε ε ε ε λοι οι οι οι

 οι οι οι α α α α αυ τϛ ϛ ϛ αι αι νει ει

 ει ει ει ηει ει ει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε α

 α αυ το ο ηο ο ο ο ο ο ον πα α α σαι αι

 αι αι ιαι αι αι Αι δυ υ να α α α α α α μει

 ει ει ει ει ει ει εις α α α α α α α ηα

 α α α αυ τϛ ϛ ϛ σοι οι οι προ ε ε ε ε

 ε πει υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ος τω ω ω ω

 ω ηω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε τω ω ω Θε ω ω ηω ω ω ω ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρη΄, ρμθ΄) καί·

Ἰστώμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

ὅχι αὐτὰ ἀλλὰ τὰ ἐπόμενα σύντομα

 Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

 του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θοστης με γα λω ω

 συ υ νη ης αυ του

 υ υ ο και αι πο νη ρα ε ποι οι η η

η σεν ^υ ο πρω το το κος υι ο ος μου ου Ι ι ι
 σρα α α α η ηλ ^{Νη} ε με ε εγ κα α τε λι
 ι πε πη γη η η ην υ υ δα α τος ζω η ης ^ν και
 ω ω ρυ ξεν ε α αυ τω φρε ε ε ε α α αρ
 συν τε ε τριμ με ε ε ε νο ον ^{Γα} ε με Ε
 πι ξυ υ υ λου ε στα α αυ ρω σε ^υ τον
 δε ε Βα ραβ βα αν η τη σα το ο ο και α
 α πε ε ε λυ υ υ σε εν ^{Γα} ε ξε στη ο
 ου ρα νο ο ος ε ε πι του ου ου ου τω ^υ και
 ο η λι ι ος τας α κτι ι ι νας α α πε ε ε
 κρυ υ υ υ ψε ε ^{Γα} συ δε Ι σρα η ηλ ου ουκ ε
 νε τρα α α α πης ^υ αλ λα θα να α τω με πα α ρε
 ε ε δω ω ω ω κα ας ^Μ α φες α αυ τοις
 Πα τε ρ α γι ι ε ^υ ου γαρ οι δα σι ι τι ε
 ποι οι οι οι οι η η σαν ^υ

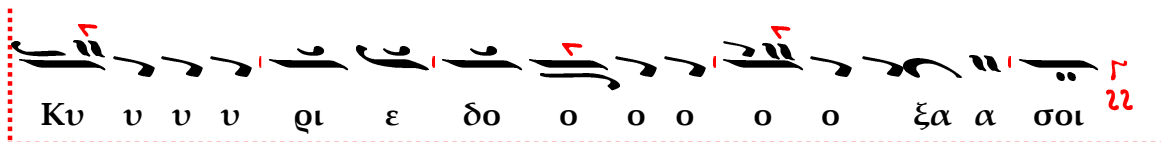
Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι κι θα α
α ρα τὸ αὐτό.

Αἰ νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι ορ
γα α α νω

Ε κα στον με ε ε ε λος της α γι ας σου
σα αρ κος α τι μι αν δι ι η μας υ υ πε ε
ε μει ει ει ει νε ε τας α καν θας η η
η κε φα α λη η ο ψισ τα εμ πτυ σμα α τα αι
σι α γο ο νες τα ρα α πι ι ι σμα α α α
τα α το στο μα την ε εν ο ο ξει κε ρα σθεισαν χο
λη η ην τη γε ε ευ σει ει τα α ω ω τα τας δυο
σε βεις βλα α α σφη η μι ι ι ας ο
νω ω τος την φραγ γε λωω σιν και αι η χειρ το ον

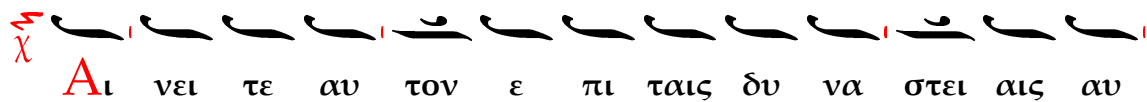
κα α α λα α α α μο ον ^{Γα} αι του ο λου
 σω μα τος ε εκ τα α σεις εν τω Στα αυ ρω ^υ
 τα αρ θρα α α α του ους η η η λους ^{Πα} και η πλευ
 ρα α την λο ο ο ογ χη ην ^υ ο πα θων υ υ
 περ η η μων ^υ και πα θω ων ε λευθε ε ρω ω ω σα
 ας η η μα ας ^{Γα} ο συγ κα τα α βα ας η μιν
 φι ι λαν θρω πι ι ι ι α ^υ και α νυ ψω ω
 σας η η μας ^υ παν το δυ να με Σω τη ηρ ε
 λε η σο ο ο ο ον η η μας ^υ
^χ **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χοις ^υ
 αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους αλ λα λα γ μου ^υ
 πα σα πνο η αι νε ^χ σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι
 ι ο ον ^υ
^{Γα} **Σ** ταυ ρω θε εν το ος σου Χρι ι ^υ στε πα α σα η η
 κτι ι ι σις ^{Πα} βλε ε ε ε που σα α ε ε ε τρε
 ε ε ε με ε ^{Νη} τα θε με λι α τη ης γης

^{Δι}
^Δ
^δ
 δι ε δο νη θη η σαν φο ο ο ο βω ω του ου κρα
^{Νη}
^{Γα}
[♀]
 τους σου ου σου γα αρ υ ψω θεν τος ση με ε ρον
^{Πα}
 γε ε νος Ε βραι αι αι ων α α πω ω ω λε ε
^{Γα}
^π
^q
 ε ε το ο του να ου ου το ο κα τα πε ε
^u
^q
 ε τα σμα δι ερ ρα α γη δι ι χως
^u
^q
 τα μνη μει ει α η νε ω ω χθη η σαν και
^{Πα}
 νε κροι εκ των τα αφων ε ξα α νε ε ε στη η
^{Νη}
^π
^q
 η η σα αν ε κα τον ταρχος ι δω ων το ο θα αν
^{Γα}
^ν
^δ
 μα α ε φρι ξε ε πα ρε στω σα α δε η Μη η
^{Πα}
[♀]
 η τηρ σου ε βο ο α θρη η νω δουσα α μη η η
^{Γα}
^π
^q
 τρι ι ι ι κω ως πω ως μη η η θρη η
^u
^q
 νη η η σω και τα σπλαγχνα α α μου ου τυ
^u
^q
 υ υ ψω ο ρω σα σε γυ μνο ο ο ον ως κα
^{Πα}
^u
^q
 τα κρι ι το ον εν ξυ υ υ λω κρε ε μα α α με
^{Γα}
^π
^q
 ε ε ε νο ον ο σταυ ρω θεις και τα φει εις και
^u
^q
 αι α να στα α ας εκ τω ων νε ε ε κρων

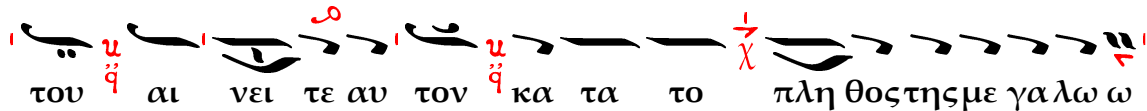

Κυ υ υ υ ρι ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α σοι 22

Ἑτερα σύντομα ὡς ψάλλονται συνήθως.

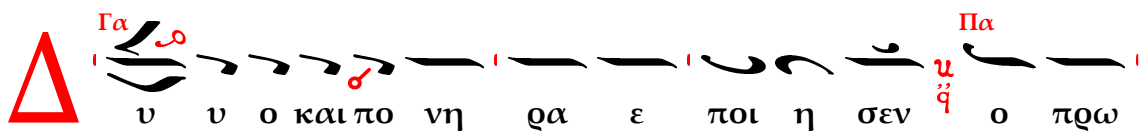
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

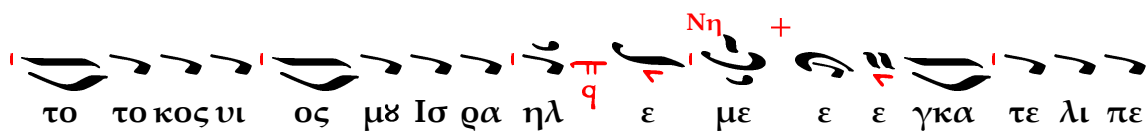
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θοστης με γα λω ω

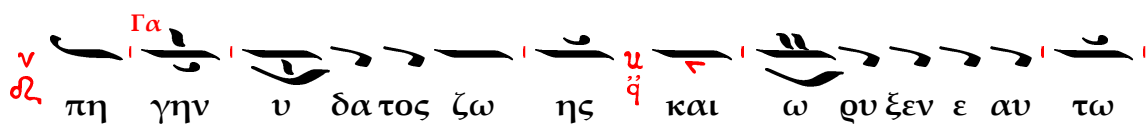
συ νης αυ τ8

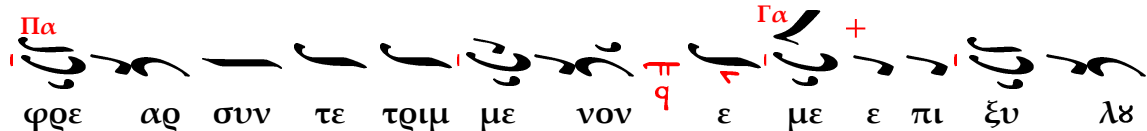
υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο πρω

το τοκος υι ος μ8 Ισ ρα ηλ ε με ε ε γκα τε λι πε

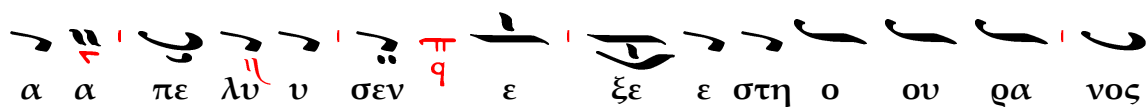
πη γην υ δατος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω

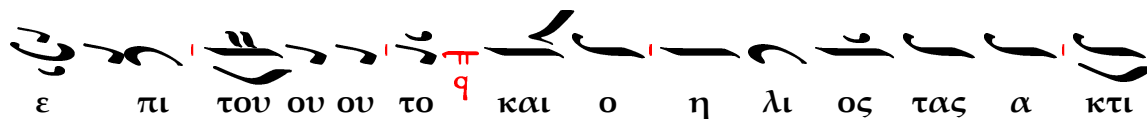
φρε αρ συν τε τριμ με νον ε με ε πι ξυ λ8

ε σταυ ρω σε τον δε Βα ραβ βαν η τη σα το και

α α πε λυ υ σεν ε ξε ε στη ο ου ρα νος

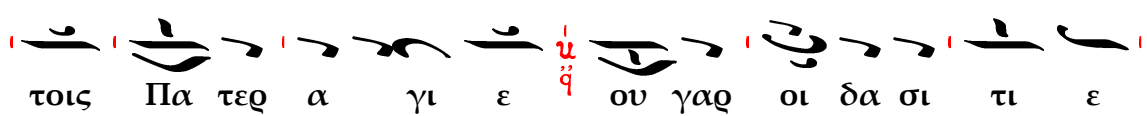
ε πι του ου ου το και ο η λι ος τας α κτι

ι νας α α πε κρυ υ ψε συ δε Ισ ρα ηλ 8κ ε νε τρα

πης αλ λα θα να τω με πα α ρε δω ω κας α φες αυ

τοις Πα τερ α γι ε ου γαρ οι δα σι τι ε

ποι ο ι η η σ αν

Α ι ν ει τε αυ τον εν η χω σα λ πι γ γος αι

ν ει τε αυ τον εν ψ α λ τη ρ ι ω και κι θα ρ α

τὸ αὐτό.

Α ι ν ει τε αυ τον εν τυ μ πα ν ω και χο ρ ω

αι ν ει τε αυ τον εν χο ρ δ αι ς και ο ρ γ α α ν ω

Ε κα στον με λ ο ς της α γ ι α ς σ α ρ κ ο ς α

τι μι αν δι η μας υ υ πε μ ει ει νε τας α καν θα ς η κε

φα λ η η η ο ψ ι ς τ α ε μ π τυ σ μα τ α αι σ ι

α γ ο ν ε ς τ α ρ α α π ι σ μα α τ α το στο μα την εν ο

ξει κε ρ α σ θ ει σ αν χο λ η ν τη γε ευ σ ει τα ω τ α τας

δυ σ σε β ει ς β λ α σ φ η μι α ς ο ν ω τ ο ς την φ ρ α

γ γε λ ω σ ι ν και η χ ει ρ τον κα λα μ ο ν αι του ο λ θ σ ω

μα τ ο ς εκ τ α σ ει ς εν τ ω ς αυ ρ ω τα αρ θ ρ α α τ ς η λ ς

και η π λε υ ρ α την λο γ χ η ν ο πα θ ω ν υ πε ρ η

μων και παθων ελευθερωσας η μας ο συγκα

ταβας ημιν φιλανθρωπια και ανυψωσας η

μας παντοδυναμε σωτηρ ελεησον η μας

Αι νειτε αυτον εν κυμβαις ευηχοις

αι νειτε αυτον εν κυμβαις αλλαλαγμου

πασαπνοηαινεσαατωτοον Κυριον

Σταυρωθεντος σου Χριστε πασα η κτισις βλεε

πασα αετρεμεταθεμελια της γης διε

δονηθησαν φοοβωτες κρατες σου γαρ υψω

θεντος σημερον γενοσ Εβραιων ααπωλεε

τοτου Ναουτοκαταπετασμα διερρα

γηδιχως ταμνημεια ηνεωχθηησαν

και νεκροι εκ των ταφων εξα νεστηησαν εκ

τονταρχος ιδων το θαυμα εφριξε παρεστωσα

δε η Μητηρ σου εβοοοα θρηνωδσαμητρι

κως ^{Γα} πω ω ως μη θρη νη σω ^{u q} και τα σπλα
 γχνα μϛ τυ υ ψω ^{u q} ο ρω σα σε γυ μνονως κα τα
 κρι τον ^{Πα} τω ^{u q} ξυ υ λω κρε μα με ε νον ^{Γα} ο σταυ ρω θει
 εις και τα φεις και α να στας εκ των νε κρων ^{u q} Κυ υ ρι
 ε δο ο ξα α σοι ^{u q}

Ἦχος ^{Πα} Πα ρ

^{Πα} Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω ^Δ και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι ^Π

^E ξε δυ σα αν με τα α ι ι ι μα α α
 τι ι α α α μου ^Δ και ε νε δυ σα α αν με
 χλα μυ υ δα α κοκ κι ι ι ι νην ^{Κε} ε θη
 η η καν ε πι ι τη ην κε φα λη η ην μου
^M στε φα νον ε εξ α α κα α α αν θων ^Δ και ε
 πι την δε ^{Δι} ξι α αν μου ου χει ει ει ρα ^{Πα} ε ε
 δω ω ω καν κα α λα α α α μον ^{Δι} ι να συν τρι

ι ψω ω α α αυ τους ω ως σκε ευ η κε ε
ρα με ε ε ε ως

Ἔτερον, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

Ε^{Κε} ξε δυ σα α αν με τα ι μα α α
α τι ι α α α μ8 και ε νε δυ υ υ σα
α αν με ε^{Πα} χλα μυ υ υ υ δα α κο ο οκ κι
ι ι ι ι ι ι νην ε ε ε θη η η
η καν ε πι ι την κε φα α λη η η ην μ8 8
8 8 8 στε ε φα νο ο ον εξ α κα αν
θω ω ω ω ων και ε πι ι την δε ξι ι
α α α αν μ8 8 8 χει ει ει ρα α^Μ ε
ε δω κα αν κα α α α λα α μον^{Πα} ι να
συν τρι ι ι ψω αυ τ8 8 8 8 8 8 8 8 8 8
8 8^{Πα} ω ω ως σκε ευ η κε ε ρα με ε ε ε ως

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τῶ ὃ ὃς αἰ αἰ ὦ ὦ ὦ νὰς τῶν αἰ ὦ ὦ ὦ
νων α α α μην

Τ^{Κε} ὄν νῶ τον μου ε ε δῶ κα α εἰς μα α
στι ι γῶ ὦ ὦ ὦ σιν το δε προ ο ο σω ὦ πο
ο ὄν μου [ουκ α πε στρα α α φη α πο αι σχυ
νη ης ἐμ πτυ σμα α α τῶ ὦν βη μα τι
Πι λα του ου ου πα α ρε ε ε στην και Σταυ ρον
υ πε ε ε ε μει ει ει ει να δι α την του ου
κο ο σμου σω ὦ τη ρι ι ι ι ι α α αν

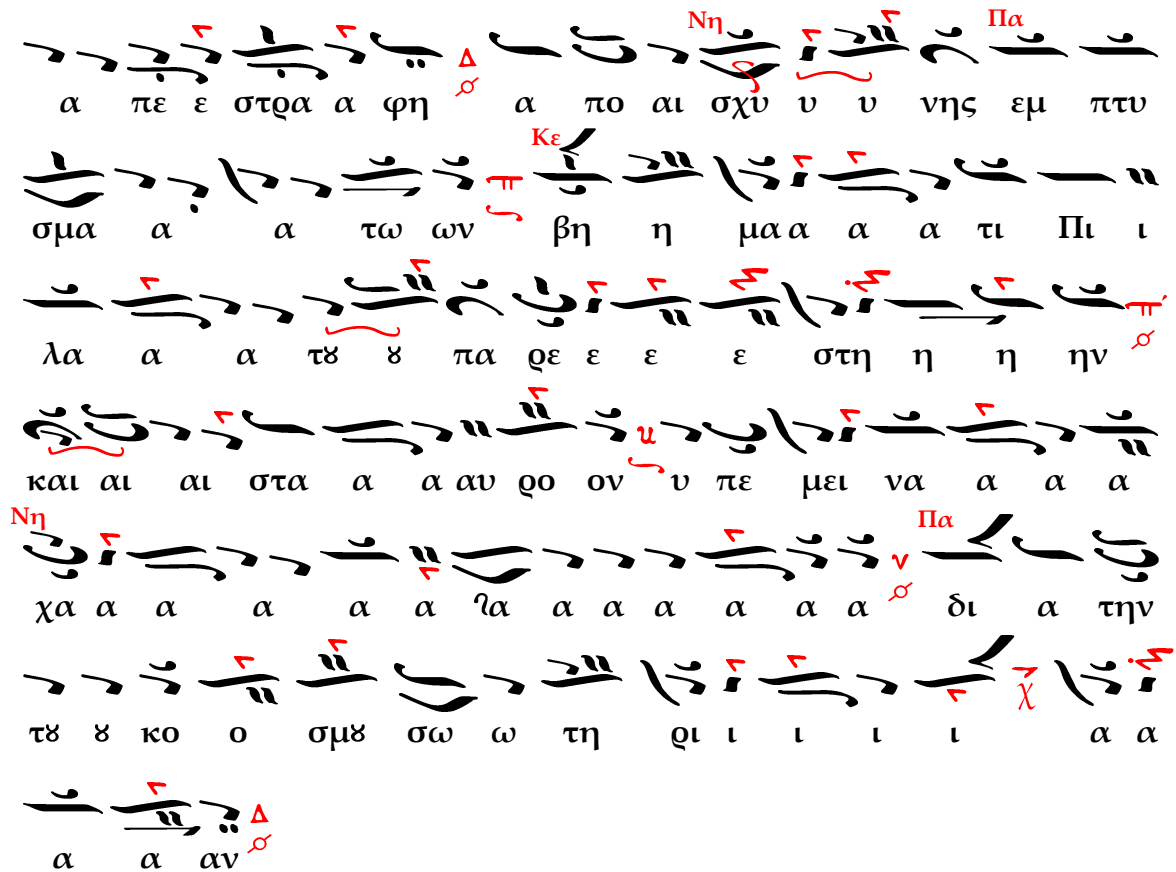
Ἑτέρα θέσις: ουκ α πε στρα φη η α α πο ε ἐμ πτυ

σμα α α των

Ἑτερον, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

Τ^{Κε} ὄν νῶ ὦ το ο ο ὄν μδ ὃ ε ε δῶ ὦ ὦ
κα α α α εἰς μα α στι ι γῶ ὦ ὦ σι ι
ι ι ιν το δε προ σω πο ο ο ὄν μδ ὃκ α

Ἑτονίσθη ιζ' Ἀπρ. , βθ' , ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη λα' Μαρτ. , βιη' , ΙΑ.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ι'

(Μαρκ. ιε' 43-47).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ

Μαρία ἢ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Ὁ ἀ' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Καὶ εὐθύς·

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΙΑ'

(Ἰω. ιθ' 38-42).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησε τὸν Πιλᾶτον Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλᾶτος. Ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μύγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν. Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν Παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Ὁ ἀ' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ ἄρχεται ὁ β' χορὸς τῶν ἀποστίχων.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π ^{Πα} α σα η κτι σις ηλλοι ου το φο βω θε ω ρου
σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χρι ι στε ο
η λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε το ο
και γης τα θε με ε λι ι α συ νε ε τα ρα α

α ατ τε ε ε ε το τα παν τα συ νε πα α σχοντω

τα πα αν τα κτι ι ι σα α α αν τι ο

ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας

Kυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Δι.

Δι ε με ρι σα ντο τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε βα

α α λον κλη η ρον

Α α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α α κε ε ε ε να ι

να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να

τω κα τε δι ι ι κα σε με γα α α θα α

αυ μα α ο τι ο κτι στης του κοσμου εις χει ρας α

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α αν

θρωω ω ω προς ι να τους εν α δη δε σμωτας ε
λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο ον τας μα
κρο θυ με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α
σοι

Ε δω καν εις το βρω μα μϞ χο λην και εις την
δι ψανμϞ ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο ξος

Σ η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ
πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α
ναρ τω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε
νη η μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρωτο
την καρ δι ι ι α αν πι ι ι κρωσ και στε
να ζουσα ο δυ νη η ρως εκ βα α θους ψυ υ υ
υ χης πα ρει ας συν θρι ξι κα τα α ξαι αι αι νου
σα α α α κα τε ε τρυ υ υ χε ε ε ε το
δι ο και το ο στη θο ος τυ υ πτου ου ου σα α

νε κρᾶ α γε γο ε ε ρω ω ως ^Δ οι μοι θει ο ο
ον τε ε εκνον ^Δ οι οι μοι το φω ω ω ως του ου
ου κο ο ο σμου ου ^Δ τι ε δυς εξ ο φθα αλ μω
ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε ε ου ου ου ^Δ
ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω μα α α των ^Δ
τρο μω συ νει χο ον το λε ε ε ε γου ου ου ου
σαι ^Δ α κα τα λη πτε Κυ ρι ι ε δο ο
ο ξα α α α σοι ^Δ

^Χ ^Δ Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων ^Δ προ αι ω νων
ειρ γα σα το ^Δ σω τη ^Χ ρι αν εν με σω τη ης γης ^Δ

Ε ^Δ πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι
στε ^Δ σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α
σπο ο ρω ω ως τε κου ου σα ^Δ ε βο ο ο
α α πι ι ι κρως ^Δ Υι ε ε ε μου που το
καλ λος ε δυ τη ης μορ φη η η ης σου ^Δ ου

φε ρω κα θο ραν σε α δι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου
 με ε ε ε νον σπευσον εν α να α α α στη η η η
 θι ο πως ι δω κα α γω σου την εκ νε κρων
 τρι η με ε ρον ε ε ξα να α α στα α α α
 σιν

Ἦχος πλ' Νη

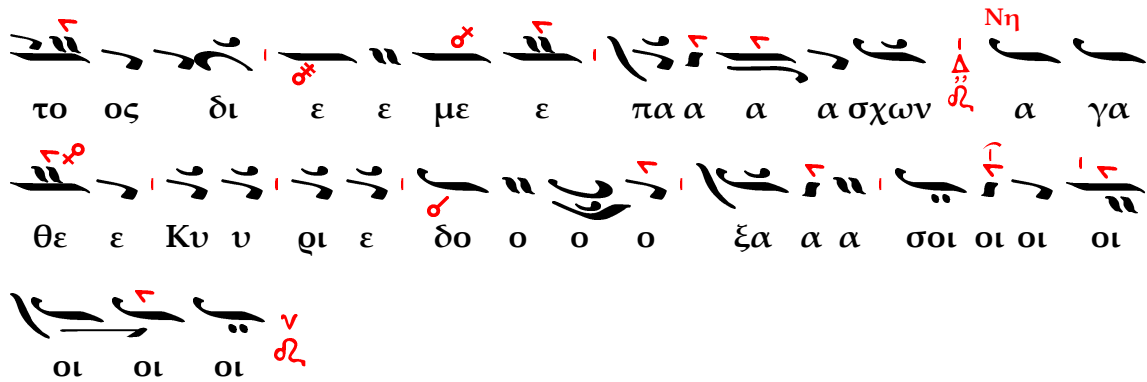
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α
 γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε α να βαι
 νον τος σου εν τω Στα αυ ρω φο βος και τρο ο ο
 μο ος ε ε ε πε ε πε σε τη η η
 κτι ι ι ι σει και την γην μεν ε ε κω
 λυ υ ες κα τα πι ει ει ν του ους σταυ ρου ου ουν
 τα α α ας σε τω δε α α δη ε ε πε τρε ε
 πες α να α πε εμ πειν τους δε ε ε σμι ι ι ι

ους εις α να γεν νη η σιν βρο ο των κρι τα
ζω ων των και νε ε κρων ζω ην η ηλ θες πα
ρα α σχει ειν και αι ου θα α α να α α α
τον φι λα α αν θρω πε δο ο ο ο ξα α α α
σοι

K αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α
α μην

H δη βα πτε ε ται κα α α λα μο ος α α πο
φα α α σε ε ε ε ως πα α α ρα α κρι
των α α α δι ι ι ι κων και Ι η σους
δι ι κα ζε ε ται και κα τα κρι ι νε
ται Στα αυ ρω και πα α σχει η η κτι ι ι σις
εν Σταυ ρω ω κα θο ο ρω σα τον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α

* * *

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος.

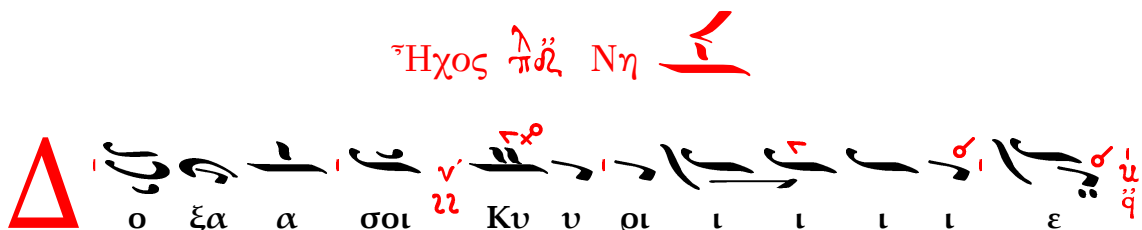
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΙΒ'

(Ματθ. κζ' 62-66).

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλᾶτον λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ, ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. Ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὥς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφάλισαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ὁ ἀ' χορός·

Ἦχος πδ' Νη

δο ξα α α σοι οι οι οι

Ἦχος ὕψ Δι.

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 134 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος ὕψ Δι.

Ε ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας

του νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω
 προ ση λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α
 θα να σι αν ε πη γα σας αν θρω ω ω ποις Σω
 τηρ ημων δο ξα σοι (τρεις)

Τὸ τέλος: Σω τηρ ημων δο ξα σοι οι οι
 * * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε ἐλέησον (τρὶς), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· · Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μαστίγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *